ΕΤΟΣ Η'. Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 26 Φεβρουαρίου 1895 Ἀριθ. 387

Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ
ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φ.χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
34 Ὁδὸς Φιλελλήνων 34
Ἀπέναντι Ἀγγλ. Ἐκκλησίας

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται δεκτὴ μόνον ἐντὸς ΟΚΤΩ ἡμερῶν.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν
καὶ παρὰ τοῖς Βιβλιοπωλείοις Βίλμπεργ καὶ «Ἑστίας»

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α', β', γ', δ', ε', καὶ ς' ἔτους εὑρίσκονται παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα ἢ δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. — Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυνσιν ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλωσι γραμματόσημον 50 λεπτῶν πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τί ἐννοοῦμεν γυναικείαν χειραφέτησιν.—Μαρία Πετρεττίνη (ὑπὸ κ. Σωτηρίας Ἀλιμπέρτη).—Ἡ γέννησις τοῦ ἀνθρώπου (ποίημα ὑπὸ κ. Σαπφοῦς Λεοντιάδος). —Διεθνὲς Ἄσυλον παιδαγωγῶν καὶ διδασκαλισσῶν.—Ἡ εὐτυχία Β' (ἐκ τῶν τοῦ Λέοντος Τολστόη) ὑπὸ κ. Βασιλικῆς Κυριακίδου.—Οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες Γ' (ὑπὸ κ. Καλλιόπης Κινδύνη).—Ἡ εὐεργετικὴ δρᾶσις τῆς Βιοτεχνικῆς Ἑταιρίας. — Σύλλογοι.— Ἀλληλογραφία.—Εἰδοποιήσεις. Ἐπιφυλλίς.

ΤΙ ΕΝΝΟΟΥΜΕΝ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΝ ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΣΙΝ

Ἡ χειραφέτησις τῆς γυναικὸς εἶναι τὸ φλέγον ζήτημα τῶν ἡμερῶν τούτων, ἰδίᾳ μεταξὺ τοῦ κύκλου τῶν σπουδαστῶν. Τὸ ὄνομα τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» φέρεται φυσικῶς εἰς τὰ στόματα πάντων τῶν περὶ γυναικείας χειραφετήσεως συζητούντων, πολλοὶ δὲ φαίνονται ἐκπλησσόμενοι διὰ τὸ συντηρητικὸν πνεῦμα, τὸ ὁποῖον αὕτη ἐπέδειξε, προκειμένου ἀκριβῶς περὶ ζητήματος σχετιζομένου, ὡς νομίζουσι, μὲ τὴν γυναικείαν χειραφέτησιν.

Εἶναι ἀληθῶς καταλληλοτάτη ἡ εὐκαιρία αὕτη, ἵνα δηλώσωμεν πρὸς ὅσους μέχρι τοῦδε ἠγνόουν τὰς ἀρχὰς καὶ τὸ πρόγραμμά μας, ὅτι οὐδέποτε ἐπεζητήσαμεν διὰ τὴν Ἑλληνίδα γυναῖκα τὴν χειραφέτησιν, ὑπὸ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν σημασίαν, ἣν φαίνονται οἱ πολλοὶ ἀποδίδοντες εἰς αὐτήν.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον πάντοτε ὑπὲρ τῆς Ἑλληνίδος ὑπεστηρίξαμεν καὶ ἐπεδιώξαμεν εἶναι ἡ διὰ τῆς ἐργασίας καὶ τῆς πνευματικῆς ἀναπτύξεως προπαρασκευὴ καὶ προετοιμασία αὐτῆς διὰ μέλλον αἰσιώτερον τοῦ παρόντος. Θέλομεν τὴν Ἑλληνίδα χειραφεωμένην διὰ τῆς εὐγενοῦς ἐργασίας, τὴν θέλομεν ἀκαταπόνητον τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ψυχῆς σκαπανέα, τὴν θέλομεν ἐννοοῦσαν τὸ ὕψος τῶν καθηκόντων καὶ δικαιωμάτων της ὡς ἀτόμου καὶ ὡς πολίτιδος, ἀλλὰ ὑπὲρ πᾶν ἄλλο τὴν θέλομεν γυναῖκα.

Εἰς ἄλλους λαούς, ἀριθμοῦντας ἡλικίαν πολιτισμοῦ καὶ προόδου πολὺ ὑπερτέραν τῆς ἰδικῆς μας, ἡ γυνὴ εἰργάσθη ἐπὶ δεκάδας πολλὰς ἐτῶν, ἵνα παρασκευάσῃ τὸ ἔδαφος τῆς χειραφετήσεώς της. Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ ἔτι ἀπέφυγε τὸν ἐξανδρισμόν. Εἰς τὴν Ἀμερικὴν τὴν χώραν ταύτην τῆς καταπληκτικῆς ἀληθῶς προόδου τῶν γυναικῶν ἡ γυνὴ ἐπεβλήθη καὶ ἐχειραφετήθη, ἀκριβῶς διότι εἴξευρε νὰ μείνῃ γυνή. Διότι ἤξευρε νὰ τηρήσῃ τὸ γόητρον τῆς λεπτότητος καὶ ἁβρότητός της ἀμείωτον, διότι οὐδέποτε ἐζήτησε οὔτε νὰ διευθύνῃ τοὺς ἄνδρας ἀλλ' οὔτε νὰ τίθεται ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν.

Ἴσως πολλάκις αὐτὴ ὁδηγεῖ τὰ βήματά των, αὐτὴ χαράσσει τὴν πορείαν καὶ τὸ πρόγραμμα τοῦ βίου των, αὐτὴ κανονίζει τὰς πράξεις των, ἀλλ' οὐδέποτε ἀναφανδὸν καὶ δημοσίᾳ, οὐδέποτε μὲ θόρυβον καὶ ἐπαναστάσεις.

Παντοῦ ὅπου ἡ γυνὴ ἐζήτησε νὰ ἐξανδρισθῇ, ὄχι μόνον ἐγελοιοποιήθη, ἀλλὰ καὶ συνετέλεσεν εἰς τὸ νὰ καταστρέψῃ τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἄλλαι λογικῶς καὶ μετριοφρόνως εἶχον ἐπιτελέσει. Εἶναι γνωστὴ εἰς ὅλον τὸν κόσμον ἡ σοσιαλίστρια Louise Michel, ἥτις κατὰ καιροὺς ἐτίθετο ἐπὶ κεφαλῆς διαφόρων ἀέργων καὶ σοσιαλιστῶν καὶ ἐνήργει διαδηλώσεις κατὰ τοῦ πολιτικοῦ τῆς Γαλλίας καθεστῶτος. Λιθοβολισμοὶ καὶ λοιδωρίαι, ὕβρεις καὶ φυλακισμοί, ἰδοὺ ὁ κλῆρος τῆς ἀτυχοῦς αὐτῆς γυναικός, ἥτις ἐν τέλει ἐχαρακτηρίσθη καὶ ὡς παράφρων καὶ κατεδιώκετο πανταχόθεν μὲ γιουχαϊσμοὺς καὶ σκώμματα.

Ποῖον δ' ὑπῆρξε τὸ πρακτικὸν ἀποτέλεσμα τῆς τοιαύτης δράσεώς της; Κατέστησε γελοίας πάσας σχεδὸν τὰς περὶ Γυναικείων Δικαιωμάτων ἀγωνιζομένας γυναῖκας καὶ ἀπεθάρρυνε τοὺς ὀπαδούς των, καταστρέφουσα οὕτω διὰ τοῦ ὑπερμέτρου ζήλου καὶ τῆς ἐξημμένης καὶ ἀπερισκέπτου ἐνεργείας της ἐργασίαν πολυετῆ καὶ συμφέροντα πολύτιμα ὁλοκλήρου τοῦ γυναικείου φύλου.

Ὑπάρχουν τόσοι τρόποι νὰ ἐργασθῇ μία γυνὴ ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ φύλου της, ὑπάρχουν τόσα μέσα νὰ φανῇ χρή-

σιμος καὶ εἰς τὴν ἀνθρωπότητα καὶ εἰς τὴν πατρίδα της, ὥστε δὲν βλέπομεν τὴν ἀνάγκην νὰ συνδέωμεν τὴν ὡραίαν τῆς προόδου καὶ τῆς χειραφετήσεως αὐτῆς ἰδέαν μὲ πράξεις καὶ διαβήματα ἐξανδρίζοντα ἐντελῶς αὐτήν.

Ἡ ἀρχὴ τῆς χειραφετήσεώςμας ἂς σημειωθῇ, μὲ δρᾶσιν ἀβράν, σεμνήν, μεμετρημένην, ἂς ἐξωτερικευθῇ μὲ εὐγένειαν ψυχῆς καὶ ἤθους, μὲ ἠπιότητα καὶ καρτερίαν. Ἂς ζητήσωμεν νὰ ἐξασκήσωμεν τὴν ἐπιρροήν μας εἰς χαλιναγώγησιν τῶν ὁρμητικώτερον ἐκδηλουμένων παθῶν τῶν ἀνδρῶν, ἂς χαράξωμεν νέαν ὁδόν, εἰρηνικὴν ὅμως, πρὸς διεκδίκησιν τοῦ δικαίου, ὅπου τοῦτο καταπατεῖται, ἀναγράφουσαι ἐπὶ τῆς σημαίας μας τὴν ἐργασίαν ἀγάπην καὶ ἐγκαρτέρησιν, ὡς τὰ μόνα ὅπλα διὰ τῶν ὁποίων θὰ νικῶμεν πάντοτε.

Παρακαλοῦνται αἱ κυρίαι καὶ οἱ κύριοι πρὸς οὓς ἀπηυθύνθημεν ζητοῦσαι βιογραφικὰς σημειώσεις οἰκείων ἢ συγγενῶν ἐπιφανῶν Ἑλληνίδων νὰ ἀποστείλωσιν αὐτὰς τάχιστα, διότι ἡ ἐκτύπωσις τοῦ Λευκώματος ἤρξατο καὶ ἡ βραδύτης τῆς ἀποστολῆς τῶν σημειώσεων θὰ παρεμποδίσῃ τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ἐκτυπώσεως ἢ θὰ μᾶς ἀναγκάσῃ νὰ παραλείψωμεν ὀνόματα σεβαστὰ καὶ δυνάμενα νὰ χρησιμεύουσιν ὡς ἔξοχα πρὸς ἀπομίμησιν πρότυπα.

ΜΑΡΙΑ ΠΕΤΡΕΤΤΙΝΗ

Η ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ

Α'.

Σύγχρονος καὶ ἐξαδέλφη τῆς περικλεοῦς Ἰσαβέλλας Θεοτόκη Ἀλπρίτζη καὶ τῆς ποιητρίας Ἀγγελικῆς Βαρθολομαίου Πάλλη ἡ Μαρία Πετρεττίνη συναποτελεῖ τὴν πλειάδα τῶν ἐπιφανῶν Ἑλληνίδων, αἵτινες ἐκλέϊσαν ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ τὸ Ἔθνος καὶ τὰ γράμματα κατὰ τὸν ΙΗ'. αἰῶνα καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ΙΘ'. ἑκατονταετηρίδος.

Κατάγεται ἐξ ἐπιφανῶν Κερκυραϊκῶν οἴκων· πατρὸς μὲν Ἀλεξάνδρου Πετρεττίνη καὶ μητρὸς Κρεμεζίνης Μιχαὴλ Πιέρη ἐγεννήθη ἐν Κερκύρᾳ τὸ 1774 ἔτος.

Τὸ βρεφικὸν λίκνον τῆς Μαρίας ἐθώπευσαν αἱ χάριτες καὶ ὁ ἔρως, ἡ Ἀφροδίτη καὶ Ἀθηνᾶ· ὡραία, ἀγχίνους, θελκτικὴ ἀνέλαμψεν ἡ διάνοιά της. Εἰκόνα τῆς καλλονῆς καὶ τῶν θείων δώρων, δι' ὧν ἐκοσμεῖτο ἡ ψυχή της, ἔγραψεν ὁ παιδικὸς καὶ στοργικὸς αὐτῆς φίλος Μάριος ὁ Πιέρης. «Ἡ καλλονή της—λέγει ὁ Πιέρης—εἶχέ τι τὸ μαγευτικὸν καὶ ἐπιθλητικόν. Οἱ ὀφθαλμοὶ ζωηροὶ μέλανες, κόμη πλουσία ἐβενώδης, μορφὴ ἑλκυστικὴ ἐφ' ἧς ἐπήνθει ἰδιάζον θέλγητρον μελαγχολίας. Ἦθος ἐπαγωγὸν μετὰ θαυμασίας χάριτος κινήσεων. Ἡ θέα της ἀπέπνεεν ἀνεκλάλητον γόητρον, δι' οὗ κατέκτα τὴν ἀγάπην καὶ τὸν θαυμασμόν. Τὰ χαρίσματα ταῦτα τῆς φύσεως ἐξωραΐζον τὸ κάλλος τῆς ψυχῆς, ἡ ζωηρότης τοῦ πνεύματος».

Ἀλλ' ὅμως ἡ τόσας χάριτας ἔχουσα αὕτη γυνὴ δὲν ὑπῆρξεν εὐτυχὴς ἐν τῷ συζυγικῷ βίῳ. Ὁ γάμος, ὃν συνῆψε μετὰ τοῦ εὐπατρίδου Στάμου Ροδοστάμου, τὸ 1800, ἦτο συνοικέσιον ἐκ πολιτικῶν μᾶλλον λόγων καὶ εὐγενείας τίτλων· καὶ τὴν συμβίωσιν δὲν ἐραίδρυνεν ὁ ἔρως οὐδὲ τὸ μειδίαμα τῶν τέκνων ἠγλάϊσε. Τὰ ἄνθη τοῦ ἔαρος τῆς Μαρίας ἐμαραίνοντο ἐν καυστικῇ ἀτμοσφαίρᾳ ἀντιθέτων φρονημάτων καὶ χαρακτήρων. Ὅθεν μετὰ δύο ἔτη ἐπῆλθε διαζύγιον καὶ ἡ Μαρία μονήρη βίον διάγουσα ἐν τῷ πατρικῷ της οἴκῳ, ἐπεδόθη εἰς τὰς προσφιλεῖς αὐτῆς μελέτας, ἐν αἷς ἡ εὐφυΐα καὶ ἡ καρδία της ἐνθέρμως ἀφωσιώθη ἐκ παιδικῆς ἔτι ἡλικίας, καθ' ἣν οἱ γονεῖς ἀφειδῶς τῇ παρέσχον τὰ μέσα τῆς ἠθικῆς καὶ διανοητικῆς μορφώσεως. Εἶχεν ἔκτακτον ὀξύνοιαν, μνήμην καὶ πνεῦμα φιλοσοφικόν· ἐξεμάνθανεν εὐχερῶς ξένας γλώσσας. Ἐγίνωσκεν ἐκτὸς τῆς Ἑλληνικῆς, τὴν Ἰταλικήν, Γαλλικήν, Ἀγγλικὴν καὶ Ἰσπανικήν. Ἠγάπα τὰς ἱστορικὰς σπουδὰς καὶ τοὺς κλασικοὺς συγγραφεῖς. Τὰς πολλὰς καὶ ποικίλας αὐτῆς γνώσεις, ἃς δι' ἀτρύτων κόπων ἀπέκτησεν, ἐχρησιμοποίησε βραδύτερον πρὸς συγγραφὴν ἐκλεκτῶν καὶ ὠφελίμων ἔργων, ἅτινα ἐστερέωσαν τὴν φήμην καὶ ἀπηθανάτισαν τὸ ὄνομα αὐτῆς.

Διδάσκαλος καὶ ὁδηγὸς διὰ τὰς ὑψηλοτέρας αὐτῆς σπουδὰς ἐγένετο ὁ διάσημος συγγραφεὺς καὶ ποιητὴς τῆς ἰταλικῆς φιλολογίας, ὁ Μάριος Πιέρης. Ὅτε οὗτος ἐπέστρεψεν ἐξ Ἰταλίας εὗρε τὴν Μαρίαν ἐνδιατρίβουσαν περὶ τὰ γράμματα, ἣν καὶ ὑπεβοήθησεν εἰς σπουδὰς ἐγκυκλοπαιδικάς· τὴν ἐχειραγώγησεν εἰς τοὺς ἀειθαλεῖς λειμῶνας τῶν Μουσῶν, ἔνθα ἔδρεψε δάφνας τιμῆς καὶ δόξης. Ἡ πνευματικὴ αὐτῶν ἐπικοινωνία ἐγέννησεν ἐν τῇ γενναίᾳ καρδίᾳ τοῦ Πιέρου αἴσθήματα πλατωνικοῦ ἔρωτος, ὅστις πληροῖ τὰς ὡραιοτέρας τοῦ βίου του σελίδας· ἡ δὲ Μαρία ἠσθάνθη ζωηρὸν αἴσθημα εἰλικρινοῦς φιλίας, ἥτις ἀκτινοβολεῖ εἰς τοὺς χρωματισμοὺς τῆς «Εἰκόνος», ἐν ᾗ δι' ἐνθουσιώδους γραφίδος περιγράφει τὰ προτερήματα τοῦ διδασκάλου αὐτῆς.

Τῶν σπουδῶν καὶ διαλέξεών των μετεῖχε βραδύτερον καὶ ὁ μόνος τῆς Μαρίας ἀδελφὸς Σπυρίδων, ἐπανελθὼν ἐκ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Παταυίου. Αἱ ὧραι ἐν τῷ φιλολογικῷ ἀσύλῳ διέρρεον τερπναὶ καὶ γαλήνιαι, ἃς ὅμως πολιτικὰ γεγονότα, νέον καθεστὼς ἐπῆλθε νὰ διαταράξῃ.

Ὁ Βονοπάρτης κατασυντρίψας ἐπὶ τῶν δουκικῶν στεμμάτων τῆς Γαληνοτάτης Δημοκρατίας τῆς Βενετίας τὴν κατάπτωσιν τοῦ φρονήματος, τὴν χλιδὴν καὶ ἔκλυσιν τῶν τελευταίων Δουκῶν της ἐκράτει διὰ τῶν Γάλλων τὴν θαλασσοκράτορα πόλιν ὑπὸ τὴν ἰσχυρὰν θέλησίν του, καὶ δὲν ἀφῆκεν αὐτὴν ἢ μετὰ τὴν εἰρήνην τοῦ Κάμπου Φορμίσκ τὸ 1797, καθ' ἣν ἡ δυναστεία τῆς Βιέννης παρελάμβανε παρ' αὐτοῦ τὰς κλεῖς τῆς Βενετίας. Αἱ δὲ Ἰόνιοι νῆσοι, ἐν αἷς ἐπὶ αἰῶνας ἐκυμάτιζεν ἡ σημαία τοῦ Λέοντος, τοῦ Ἁγίου Μάρκου, ἐδίδετο ὡς γέρας εἰς τὸν πρῶτον ὕπατον τῶν δημοκρατικῶν Γάλλων. Ὁ στρατηγὸς Γεντελλῖνος ἀπεβιβάζετο εἰς τὰς γραφικὰς τῆς Κερκύρας ἀκτάς.

Πολλοὶ τῶν Ἑπτανησίων, ἐν τῷ ἐνθουσιασμῷ αὐτῶν, ἐπίστευσαν, ὅτι ὑπὸ τὴν τρίχρουν σημαίαν ἡ ἰδέα τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Ἑλλάδος ἤθελεν ἀναλάμψει· καὶ ἔβλεπον ἤδη διὰ τῆς ζωηρᾶς φαντασίας τὰ σχολεῖα, τὰ γράμματα καὶ τὸν πολιτισμὸν ἀναθάλλοντα, διότι ἡ πνοὴ τοῦ δεσποτισμοῦ, τοῦ ὑπούλου πολιτεύματος τῶν παρανομιῶν τῆς Γερουσίας τῆς Βενετίας καὶ τῶν ὑπ' αὐτῆς διοριζομένων Διοικητῶν τὰ εἶχον μαρανεῖ κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους.

Μεταξὺ τούτων ἦτο καὶ ὁ Μάριος, ὅστις ἔξαλλος ἐχαιρέτισε τὸ νέον καθεστώς. Ἀλλ' οἱ φίλοι αὐτοῦ Μαρία καὶ Σπυρίδων, θιασῶται τῆς Βενετικῆς Ἀριστοκρατίας, δὲν ἀπέκρυπτον τὸ πρὸς τοὺς νέους δημοκρατικοὺς μῖσος αὐτῶν· ἐγένοντο ὕποπτοι, καὶ ἐρεύνης γενομένης, ἐν ὥρᾳ νυκτός, κατ' οἶκον, εὑρέθησαν στασιαστικά τινα ἔγγραφα· ὅθεν ἤχθη ὁ ἀδελφὸς δέσμιος ἐν ταῖς φυλακαῖς τοῦ Φρουρίου, ἡ δὲ Μαρία μετὰ τῆς μητρὸς κατέφυγεν εἰς τὴν ἐξοχήν.

Ἀλλ' ὁ Γάλλος Διοικητὴς καὶ οἱ στρατιῶταί του ὑπεχώρουν

μετ' ὀλίγον πρὸ τοῦ Ῥωσσοτουρκικοῦ στόλου, ἡ δ' Ἑπτάνησος ἐτίθετο ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου τὸ 1804· τότε καὶ ὁ Σπυρίδων Πετρεττίνης εὑρέθη ἐλεύθερος τῶν δεσμῶν καὶ ἡ Μαρία ἐπέστρεφεν εἰς τὴν πόλιν.

Ἡ μικρὰ φιλολογικὴ αὔθουσα ἀντήλλασσε καὶ πάλιν τὴν μελαγχολικὴν ὄψιν πρὸς τὴν φαιδρότητα καὶ χαράν, αἱ δ' ἑσπεριναὶ διαλέξεις ἐν αὐτῇ ἐπανελήφθησαν ζωηρότεραι.

Βραδύτερον, ἐν ἔτει 1804, εὑρίσκομεν τὴν Μαρίαν ἑτοίμην νὰ μεταβῇ πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς, εἰς Βενετίαν, τῇ προτροπῇ τοῦ νέου αὐτῆς συζύγου, τοῦ κόμητος Μάρκου Ἀντωνίου Μαρμορᾶ, καὶ τῇ συμβουλῇ τῶν ἰατρῶν, πρὸς ἀλλαγὴν κλίματος, διότι νόσος ἐπικίνδυνος, δοκιμασίαι θανάτου προσφιλῶν συγγενῶν εἶχον ὑποσκάψει τὴν ζωὴν αὐτῆς.

Μετὰ εἴκοσιν ἡμερῶν πλοῦν, ἐν τῇ Ἀδριατικῇ, διὰ βρικίου Ἀγγλικοῦ ἐν συνοδίᾳ τοῦ ἀναδόχου αὐτῆς, τοῦ κόμητος Γεωργίου Μοτζενίγου, τοῦ ἐξαδέλφου της Μιχαὴλ Πιέρη, τοῦ Δελβινιώτου καὶ τοῦ Πιέρου, ἡ Μαρία ἐχαιρέτιζε τὴν βασιλίδα τοῦ Ἀδρία, μὲ τὰς πλωτὰς ὁδούς, τὰς γονδόλας, τὰ δουκικὰ Ἀνάκτορα, τὰς ὀνομαστὰς γεφύρας, τὸν Ἅγιον Μάρκον καὶ τὸ Ριάλτο της.

Ἡ μάγισσα Βενετία ἦτο διὰ τοὺς Ἕλληνας καὶ ἰδίᾳ τοὺς Κερκυραίους,—ἡ πολιτικὴ δὲν ῥυθμίζει τὰ αἰσθήματα τῆς καρδίας—τὸ γόητρον, ὅπερ συνεκίνει τὴν φαντασίαν αὐτῶν· ἦτο ἡ ἑστία τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θάλπους, τὸ κέντρον τῶν συναναστροφῶν. Τὴν Βενετίαν, καὶ γενικώτερον εἰπεῖν, τὴν Ἰταλίαν οἱ Ἕλληνες πάντοτε ἠγάπησαν. Μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Ἰταλῶν ὑπῆρχεν ἄδολος καὶ ἀμοιβαία συμπάθεια καὶ ἐκτίμησις. Ὑπὸ ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν διάπειρον πόθον, ὑπὸ μίαν μεγάλην πατριωτικὴν ἰδέαν συνεταυτίζοντο· ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Ἑλλάδος, ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ ἑνότητος τῆς Ἰταλίας!

Ἡ Μαρία ἔτυχεν ὑποδοχῆς ἐξαιρετικῆς παρὰ τῆς Ἀριστοκρατίας τῆς Βενετίας καὶ τῶν ὁμογενῶν της. Ἐνταῦθα εὗρε πολλοὺς συμπολίτας, διαπρέποντας καὶ πολλὰς Ἑλληνίδας φημιζομένας ἐπὶ καλλονῇ καὶ παιδείᾳ. Ἡ ἐξαδέλφη αὐτῆς, ἡ diva Ἰσαβέλλα ἐξεῖχε· ἐθαυμάζετο διὰ τὴν καλλονὴν καὶ τὴν ἔκτακτον εὐγλωττίαν· ἡ δ' αὔθουσα αὐτῆς ἦτο τὸ ἐντευκτήριον τῶν ἐξοχοτήτων τῆς Ἑσπερίας. Μετὰ ὀλιγοχρόνιον ἐν Βενετίᾳ διαμονὴν μετέβη εἰς Παταύιον, ἔνθα διὰ τοῦ Πιέρου ἐγνώρισε τὸν μεταφραστὴν τοῦ Ὁμήρου καὶ Ὀσσιανοῦ, τὸν Ἀββᾶν Καισαρώττην, ὡς εἶχε γνωρίσει ἐν Βενετίᾳ, καὶ τὸν περιφανῆ δραματικὸν Ἱππόλυτον Πινδεμόντον· ἀμφοτέρων τότε ἡ φήμη διέτρεχε τὴν Εὐρώπην. Ἀφοῦ ἀνέκτησε τὴν ὑγείαν αὐτῆς, ἐγκαταλείπουσα τὰς ζωηροτέρας ἐντυπώσεις καὶ ἀποκομίζουσα τὴν ἐκτίμησιν, τὴν ἀγάπην καὶ τὸν θαυμασμὸν τόσων εὐγενῶν φίλων ἐπανήρχετο εἰς Κέρκυραν.

Σωτηρία Ἀλιμπέρτη

Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Ἐκεῖ, ὅπου ἀνέσπερος αὐγὴ φωτοβολεῖ·
Ὅπου ὁ μέγας τῶν Ἐθνῶν ἀπόστολος ὑψώθη
καὶ ἄρρητα μυστήρια νὰ ἴδῃ ἠξιώθη
Ἐκεῖ, ὅπου ἀμάραντος ῥεῦδὼν μυροβολεῖ.

—

Ἐκεῖ, ὅπου ἀνέφελος αἰθρία βασιλεύει·
κι' ἀπὸ πηγὴν ἀκοίμητον ἀθάνατος ζωὴ
ῥέει καὶ ἀναλλοίωτον ῥεῦμα τὴν καταρδεύει
χαρᾶς καὶ πνέει ἐπ' αὐτοῦ ζωήρρυτος πνοή.

—

Ἐκεῖ, ὅπου Ἀγγελικῶν ταγμάτων μυριὰς
μέλπει τὴν παναρμόνιον τοῦ κόσμου μελῳδίαν
καὶ τῶν Ἁγίων τοῦ Χριστοῦ ἀμέτρητος πλειὰς
ἀντιφωνεῖ ἐπάδουσα ἔνθεον ὑμνῳδίαν.

—

Ἐκεῖ, ἐκεῖ, ὅπου ὁ Νοῦς ὁ μέγας φωταυγεῖ!
καὶ παρ' Αὐτῷ ὁ Λόγος Του εὔσαρκος παρεδρεύει·
Ἐκεῖ, ὅπου ἡ Πατρικὴ τοῦ πλαστουργοῦ στοργὴ
τὸ Πνεῦμα τὸ Παράγιον ἀῤῥάστως ἐκπορεύει.

—

Ἐκεῖ ἐκ τῆς δημιουργοῦ πνοῆς τοῦ Ποιητοῦ
ψυχαὶ γεννῶντ' ἀνθρώπιναι κατὰ στιγμὴν καὶ ὥραν
καὶ δι' ἀγγέλων στέλλονται στὴν γήϊνόν μας χώραν
ἐντὸς σαρκίου μένουσαι ἑκάστη αἰσθητοῦ.

—

Κι' αὐτὸ τὸ πλάσμα τ' ἀπαλὸν στὴν μητρικὴν ἀγκάλην
ἡ θεογέννητος αὐτοῦ ψυχὴ ζωογονεῖ
καὶ τοῦ Πατρὸς Δημιουργοῦ εἰκόνα τὴν μεγάλην
μετὰ τῶν ἀθανάτων Της χαρίτων ἐκπονεῖ.

—

Κι' ἰδοὺ ὑπὸ τὸν ἥλιον τὸν ἔκλαμπρον τῆς γῆς
κάλλος ἀνθρώπου ἄρρενος ἢ θήλεος βλαστάνει.
Εἰς τὴν κοιλάδα τῆς ζωῆς τὴν θέσιν του λαμβάνει
καὶ μὲ τὸ νάμα ἱερᾶς ποτίζεται πηγῆς.

—

Καὶ ῥόδον παραδείσιον ἀνοίγει κατ' ὀλίγον
ἁγίας ἀθωότητος ἔχον τὴν καλλονήν·
Εἰς τὴν μακαριότητα τὴν θείαν καταλῆγον,
ἂν ζήσῃ ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ τὴν σώτειραν φωνήν.

—

Τοιοῦτον ἐν τῇ τοῦ Πατρὸς Δημιουργῷ Σοφίᾳ,
ῥόδον μου χαριέστατον καὶ σὺ πλαστουργηθέν,
καὶ ἐν τῇ τῶν φιλτάτων σου γονέων ἁρμονίᾳ,
λαβὸν τὴν εὐωδίαν σου καὶ καλλιτεχνηθέν.

—

Ἐνεφανίσθης πρὸ ἡμῶν· κι' εἰς τ' ἅγιον λουτρὸν
εἰς στρατιώτην τοῦ Χριστοῦ γεννᾶσαι ἐμυρώθης.
καὶ ὄνομα τὸ πάνσεπτον τοῖς πᾶσι κι' ἱερὸν
ἔλαβες καὶ ὁμώνυμος τῇ μάμμῃ ἐκληρώθης

—

Ὦ τοῦ Θεομητορικοῦ ὀνόματος ἀξία
εὔχομαι ἐν πολυετεῖ ζωῇ ν' ἀναδειχθῇς.
Κῆπος ἁγίων ἀρετῶν νὰ σ' εἶνε ἡ καρδία
καὶ ἀληθὴς Χριστιανὴ ν' ἀνακηρυχθῇς.

—

Καὶ τοὺς γλαυκούς σου ὀφθαλμοὺς ἐκείνης τῆς κλεινῆς
σοφίας τῶν προγόνων μας ἡ αἴγλη νὰ λαμπρύνῃ
Σαπφὼ σοφὴ ν' ἀναφανῇς, γνησία Ἑλληνίς,
καὶ τ' ὄνομά σου ἀγαστὸν στὸ Ἔθνος ν' ἀπομείνῃ

—

Κι' ἂν 'στὴν ψυχὴν σ' ὁ ἅγιος Ἔρως ἐπίκρατήση
πρὸς τὸν ἀειθαλῆ θαλὸν τῆς **δάφνης** *τῆς πικρᾶς,*
ὁ κόσμος ἐπιστήμονα νὰ σὲ χειροκροτήση
κι' ἡμέρας δόξης ἐπὶ γῆς νὰ ἴδῃς γλυκερᾶς.

—

Καὶ μὲ τὴν πρεσβυτέραν σου γλυκεῖαν ἀδελφήν,
τὴν παμφιλτάτην Ἄννάν μου, Ἠώ, ν' ἀποτελῆτε
ζεῦγος Χαρίτων μὲ ἁπλῆν καὶ ἀφελῆ μορφὴν
καὶ ὡς ἀστέρες ἀρετῆς νὰ ἀκτινοβολῆτε.

Ἐν Κων|πόλει **Σαπφὼ Κ. Λεοντιάς**

ΔΙΕΘΝΕΣ ΑΣΥΛΟΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΩΝ ΚΑΙ ΠΑΙΔΑΓΩΓΩΝ

Εἰς οὐδὲν ἄλλο ἔθνος ἴσως ἡ ξένη παιδαγωγὸς ἢ οἰκοδιδάσκαλος κατέχει τὴν θέσιν, ἣν παρὰ τῷ ἡμετέρῳ. Δὲν εἶναι μόνον ἡ εὐποροῦσα καὶ ἀνωτάτη κοινωνικὴ τάξις, ἡ ἀναθέτουσα τὴν ἀνατροφὴν καὶ μόρφωσιν τῶν τέκνων της εἰς ξένας παιδαγωγούς. Ἡ μέση τάξις ἀνὰ πάσας αὐτῆς τὰς ὑποδιαιρέσεις τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ἀξιωματικῶν, ἐμπόρων, κτηματιῶν, μικροεισοδηματούχων θεωρεῖ ἀπαραίτητον, δυστυχῶς, τὴν διὰ ξένης παιδαγωγοῦ καὶ διδασκαλίσσης μόρφωσιν τῶν τέκνων της.

Ἀλλὰ διὰ τὴν τάξιν ταύτην τὰ μέσα διὰ τὴν ἀπαραίτητον θεωρουμένην πολυτέλειαν τῆς ξένης παιδαγωγοῦ ἐλλείπουσιν.

Διότι καλὴ παιδαγωγὸς μόνον διὰ γενναίας ἀμοιβῆς ἀναλαμβάνει εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά της. Ἐπεκράτησε λοιπὸν ἡ συνήθεια ὅπως πᾶσα ξένη λαλοῦσα καλῶς ἢ κακῶς, ἀδιάφορον τὴν γλῶσσάν της, ἀπόφοιτος ᾠδικῶν καφενείων ἢ καὶ δυσωνυμοτέρων ἔτι κέντρων νὰ παρουσιάζηται εἰς τὴν ἑλληνικὴν πρωτεύουσαν ὡς παιδαγωγὸς καὶ ἀντὶ ἐλαχίστου καὶ εὐτελεστάτου τιμήματος νὰ ἀναλαμβάνῃ τὴν μόρφωσιν καὶ ἀνατροφὴν τῶν νέων Ἑλληνίδων.

Δὲν μᾶς στοιχίζει σχεδὸν τίποτε, τᾶς λέγουν αἱ προνοητικώταται μητέρες, τόσον εὐθηνὰ τὴν πληρώνομεν. Ἀλλὰ σᾶς στοιχίζει ὅ,τι πολυτιμότερον ἔχετε ἐν τῷ κόσμῳ, ὅ,τι ἀποτελεῖ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν εὐτυχίαν τῶν τέκνων σας: Τὴν ἠθικήν, τὴν τιμὴν αὐτῶν, τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν εἰρήνην αὐτῆς τῆς οἰκογενείας σας Διότι τοιαῦται γυναῖκες ἀργὰ ἢ γρήγορα θὰ ζητήσωσιν ἐκ τῆς εὐνοίας τοῦ συζύγου ἢ τῶν ἀρρένων τέκνων σας, τὸ κέρδος, τὸ ἱποῖον ἡ ἁπλῆ ἰδιότης τῆς παιδαγωγοῦ δὲν τοῖς πορίζει.

Ἀλλ' ἐὰν ἡ τοιαύτη κατηγορία τῶν οἰκοδιδασκάλων καὶ ψευδοπαιδαγωγῶν ἀδικῇ καὶ τὰς νεάνιδας καὶ τὰς οἰκογενείας εἰς ἃς εἰσέρχονται, ἀδικεῖ ἐπίσης μεγάλως καὶ τὰς ἀληθῶς μορφωμένας καὶ ἄριστα κατηρτισμένας διὰ τὸ ἔργον των συναδέλφους των. Ἡ κακὴ φήμη, ἣν δικαίως ἀπολαύουσιν ἐκεῖναι ἀντανακλᾷ καὶ ἐπὶ τούτων, πολλάκις δὲ καὶ ἡ συμπεριφορὰ τῶν οἰκογενειῶν πρὸς αὐτὰς πᾶν ἄλλο εἶναι ἢ ἀνάλογος πρὸς τὸ ἀξίωμα καὶ τὴν μόρφωσίν των.

Πρὸς θεραπείαν τοῦ κακοῦ τούτου ἐξέχουσαι κυρίαι τῆς παρ' ἡμῖν Εὐρωπαϊκῆς Παροικίας προέβησαν εἰς ἵδρυσιν Διεθνοῦς οἰκογενειακοῦ Ἀσύλου τῶν παιδαγωγῶν καὶ διδασκαλισσῶν. Παρὰ τοῦ Ἀσύλου τούτου συνιστῶνται μόνον αἱ ἔχουσαι συστατικὰ ἐκ τῶν ἀρχῶν τῆς χώρας των καὶ αἱ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐνταῦθα διαμονῆς των ἐπιδείξασαι διαγωγὴν ἄμεμπτον. Εἰς αὐτὰς τὸ Home International προσφέρει καὶ ἄσυλον μετὰ τροφῆς καὶ περιθάλψεως κατὰ τὴν ἐκ τῆς πατρίδος ἄφιξίν των μέχρι τοποθετήσεώς των, ὡς καὶ ὁσάκις εὑρίσκωνται ἄνευ θέσεως, ἀντὶ τριῶν δρ. καθ' ἑκάστην.

Τοιουτοτρόπως ὄχι μόνον αἱ ξέναι καὶ ἀπροστάτευτοι εἰς ξένον τόπον νεάνιδες προστατεύονται καὶ ἐνθαρρύνονται παρὰ τῶν εὐγενῶν κυριῶν, αἵτινες οὕτω ἀναπληροῦν ἐν μέρει τὴν οἰκογένειαν καὶ ἀντιπροσωπεύουν ὀλίγον τὴν πατρίδα, ἀλλὰ καὶ αἱ οἰκογένειαι τοῦ τόπου αἱ ποθοῦσαι νὰ ἀποκτήσουν ἔντιμον καὶ εὐπαίδευτον παιδαγωγόν, ἀξίαν νὰ ἀναλάβῃ τὴν μόρφωσιν τῶν τῶν τέκνων των ἔχουν τὴν βεβαιότητα, ὅτι ἀπευθυνόμεναι πρὸς τὸ Home International θὰ ἐπιτύχωσιν ἀκριβῶς τοῦ ποθουμένου.

Τὸ Συμβούλιον τοῦ Home International ἀποτελεῖται κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ὑπὸ τῶν κ. κ. Hanse προέδρου, Elliot ταμίου, Bieler γραμματέως, καὶ Homolle Dörpfeld, Melas καὶ τοῦ κ. Schierstedt συμβούλων.

Η ΕΥΤΥΧΙΑ!

(Ἐκ τῶν τοῦ Λέοντος Τολστόη).

Β'.

Εἷς ἐκ τῶν ἀπαραιτήτων ὅρων τῆς εὐτυχίας ἀνεγνωρισμένος παρ' ὅλων, εἶναι ἡ ἀκεραιότης τοῦ δεσμοῦ, ὅστις συνδέει τὸν ἄνθρωπον μὲ τὴν φύσιν· δηλ. μὲ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, μὲ τὸν καθαρὸν ἀέρα, μὲ τοὺς ἀγρούς, μὲ τὰ φυτά, μὲ τὰ ζῷα. Παντοῦ καὶ πάντοτε, οἱ ἄνθρωποι, ἐθεώρησαν ὡς δυστύχημα τὴν στέρησιν τῶν ἀγαθῶν τούτων. Οἱ δεσμῶται αἰσθάνονται τὴν στέρησιν ταύτην ζωηρότερον πάσης ἄλλης. Ἴδετε τώρα τοὺς ἀνθρώπους, οἵτινες ζῶσι κατὰ τὸν κώδικα τοῦ κόσμου. Ὅσῳ μεγαλειτέρα εἶναι ἡ θέσις των ἐν τῷ κόσμῳ, τόσῳ μεγαλειτέρα εἶναι καὶ ἡ στέρησις τοῦ ὅρου τούτου τῆς εὐτυχίας, καὶ ὀλιγώτερον ἀπολαμβάνουσι τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, τοὺς ἀγρούς, τὰ ἄγρια ζῷα ἢ τὰ κατοικίδια, καὶ τὰ δάση. Οἱ πλεῖστοι ἐξ αὐτῶν—σχεδὸν ὅλαι αἱ γυναῖκες—φθάνουσιν εἰς τὸ γῆρας αὐτῶν, χωρὶς ἅπαξ ἢ δὶς ἐν τῷ βίῳ των νὰ ἔχωσι θαυμάσει τὴν ἀνατολὴν τῆς ἡμέρας, τὰς ἐξοχὰς καὶ τὰ δάση, ἢ διὰ τῆς θυρίδος. τῶν βαγονίων καὶ τῶν ἁμαξῶν: χωρὶς ποτὲ νὰ σπείρωσιν ἓν ἄνθος, ν' ἀναθρέψωσι μίαν ἀγελάδα, ἕνα ἵππον, ἢ μίαν ὄρνιθα, χωρὶς ἰδίως νὰ γνωρίζωσι πῶς γεννῶνται, αὐξάνουσι καὶ ζῶσι τὰ ζῷα. Δὲν γνωρίζουσιν ἢ τὰ ὑφάσματα, τοὺς λίθους, τὸ ἐπεξεργασμένον ξύλον καὶ ἂν θέλετε, τὸ βλέπουσιν ὄχι εἰς τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, ἀλλ' εἰς τεχνητὸν φῶς· δὲν ἀκούουσιν ἢ τὸν θόρυβον τῶν μηχανῶν, τῶν ἁμαξῶν, τῶν πυροβόλων καὶ τὸν τεχνητὸν ἦχον τῶν μουσικῶν ὀργάνων. Ἀναπνέουσι τὰ ἐλεεινὰ ἀρώματα τοῦ οἰνοπνεύματος καὶ τῆς νικοτιανῆς Δὲν αἰσθάνονται ὑπὸ τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖράς των ἢ τὰ ὑφάσματα καὶ τὰ ξύλα. Τρώγουσι, βαρύνοντες τὸν ἀδύνατον στόμαχον αὐτῶν μὲ τροφὰς ἐκ κυνηγίων περασμένων καὶ δυσόσμων. Τὰ ταξείδιά των δὲν τοὺς ἀπελευθερόνουν τῆς τεχνητῆς αὐτῆς ζωῆς. Μεταφέρονται ὡς ἐντὸς κεκλεισμένων κιβωτίων καὶ παντοῦ ὅπου πηγαίνουν, ἢ εἰς τὴν ἐξοχὴν ἢ εἰς τὴν ξένην αἰσθάνονται τὸ αὐτὸ ξύλον, τὸν αὐτὸν λίθον ὑπὸ τοὺς πόδας των. Τὰ αὐτὰ παραπετάσματα τοὺς κρύπτουσι τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, οἱ αὐτοὶ ἀκόλουθοι οἱ ἡνίοχοι ἢ θυρωροί, παρακωλύουν τὴν ἐπικοινωνίαν

αὐτῶν μετὰ τῶν φυτῶν, τῶν ἀγρῶν, τῶν ζῴων. Ὅπου καὶ ἂν ὑπάγωσι, στεροῦνται τῆς ἐκ τῆς φύσεως προερχομένης εὐτυχίας, ἀκριβῶς ὡς οἱ δεσμῶται. Ὡς δὲ οἱ τελευταῖοι οὗτοι παρηγοροῦνται ἐπὶ τῇ θέᾳ τῆς φυομένης χιόνος εἰς τὴν αὐλὴν τῆς εἱρκτῆς αὐτῶν, ἢ τῆς τυχαίας διολισθήσεως ἀράχνης ἢ μικροῦ ποντικοῦ, οὕτω καὶ οἱ ἄνθρωποι οὗτοι παρηγοροῦνται διὰ τῆς ἀπολαύσεως τῶν ἀνθέων τοῦ θερμοκηπίου των, ἑνὸς ψιττακοῦ, μικροῦ κυναρίου, ἢ πιθήκου, πάντοτε ἀνατρεφομένου καὶ τρεφομένου ὑπὸ ἀνδρῶν μισθωτῶν.

Ἕτερος ὅρος τῆς εὐτυχίας εἶναι ἡ ἐργασία· ἡ συμπαθητικὴ καὶ ἐλευθέρα ἐργασία· ἔπειτα ἡ φυσικὴ ἐργασία, ἥτις δίδει τὴν ὄρεξιν καὶ τὸν βαθὺν καὶ ἐπανορθωτικὸν ὕπνον. Ἀλλ' κατὰ τὸ λέγειν τοῦ κόσμου, ὅσῳ ἡ θέσις ἑνὸς ἀνθρώπου εἶναι ἀξιοζήλευτος, τόσῳ εἶναι ξένη πρὸς τὸν δεύτερον τοῦτον ὅρον τῆς εὐτυχίας. Ὅλοι οἱ εὐτυχεῖς τοῦ κόσμου τούτου—οἱ ὑπάλληλοι καὶ οἱ πλούσιοι—στεροῦνται πάσης φυσικῆς ἐργασίας ὡς οἱ δεσμῶται. Παλαίουσιν, ἀλλὰ ματαίως μὲ τὰς ἀσθενείας, προϊόντα τοῦ καθεστικοῦ των βίου καὶ κατὰ τῆς ἀνίας, ἥτις τοὺς καταπρώγει. Καὶ ἡ πάλη των εἶναι ματαία, διότι ἡ ἐργασία δὲν εἶναι ὑγιὴς ἢ ὅτε εἶναι ἀναγκαία, καὶ αὐτοὶ δὲν στεροῦνται τίποτε.

Ἄλλοτε πάλιν οἱ ἄνθρωποι τοῦ κόσμου, ἐργάζονται ἐργασίαν ἣν ἀποστρέφονται ὡς οἱ τραπεζῖται, οἱ παραγγελιοδόχοι, καὶ ἄλλοι. Λέγω ὅτι τὴν μισοῦν τὴν ἐργασίαν αὐτήν, διότι ποτὲ δὲν ἀπήντησα μεταξὺ αὐτῶν ἕνα, ὅστις νὰ δοκιμάζῃ ἐκ τῆς ἐργασίας του εὐχαρίστησιν ὁμοίαν ἐκείνης τοῦ θυρωροῦ, ὅστις ἀπομακρύνει τὴν χιόνα ἐκ τῆς θύρας του. Ὅλοι οὗτοι οἱ εὐτυχεῖς, οἵτινες ἢ στεροῦνται ἐργασίαν, ἢ ὑπόκεινται εἰς ἐργασίαν, ἣν ἀποστρέφονται, ἀκριβῶς κατέχουσι τὴν θέσιν τῶν καταδίκων.

Ἡ οἰκογένεια εἶναι ὁ ἀπαραιτήτως τρίτος ὅρος τῆς εὐτυχίας. Καὶ πάλιν ὅσῳ μᾶλλον ὁ ἄνθρωπος κατέχει ὑψηλὴν θέσιν εἰς τὸν κόσμον, τόσῳ μᾶλλον ἀγνοεῖ τὴν εὐτυχίαν ταύτην. Οἱ πλεῖστοι τῶν ἀνθρώπων τοῦ κόσμου, εἴ αι μοιχοί, ἐν πλήρει ἐπιγνώσει ἀπωθοῦντες τὴν χαρὰν τῆς οἰκογενειακῆς ἑστίας. Καὶ τὰ νομίμως ἔτι ἀποκτηθέντα τέκνα των τοῖς εἶναι φορτικά. Στεροῦνται τὴν εὐχαρίστησιν νὰ ζῶσι μετ' αὐτῶν. Διότι κατὰ τὰς ἀρχάς των, ὀφείλουσι νὰ τὰ ἐμπιστευθῶσιν εἰς ἄλλους, εἰς ξένους τὸ πρῶτον, ἐλθόντας ἐξ ἄλλης χώρας καὶ εἰς παιδαγωγοὺς κατόπιν. Εἰς τρόπον ὥστε ἡ οἰκογένεια εἶναι δι' αὐτοὺς πηγὴ δυστυχιῶν καὶ στενοχωριῶν. Τὰ παιδία εἶναι ἀπ' αὐτῆς τῆς νεότητός των ἐπίσης δυστυχῆ ὡς οἱ πατέρες των, καὶ δὲν τρέφουσι πρὸς αὐτοὺς ἄλλο αἴσθημα ἢ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ θανάτου των, ὅπως ἐπιχαρῶσι τὴν κληρονομίαν αὐτῶν.... Ὅ,τι εἶναι ἐκπληκτικόν, εἶναι τὸ ν' ἀκούῃ τις τοὺς γονεῖς δικαιολογουμένους διὰ τῆς ἑξῆς δικαιολογίας. «Ἐγὼ δὲν ἔχω ἀνάγκην οὐδενός, ἡ ζωή μου εἶναι φορτική, ἀλλὰ ζῶ καὶ ἐργάζομαι διὰ τὰ τέκνα μου». Τουτέστι: «Γινώσκω ἐξ ἰδίας πείρας ὅτι ἡ ζωή μας εἶναι δυστυχής· συνεπῶς ἀνατρέφω τὰ τέκνα μου, διὰ νὰ εἶναι ἐπίσης δυστυχῆ ὡς ἐγώ. Οὕτως ἐπειδὴ τὰ ἀγαπῶ, ζῶ μετ' αὐτῶν εἰς τὴν πόλιν ἔνθα ὑπάρχουσιν ὅλα τὰ ἠθικὰ καὶ φυσικὰ μολύσματα· τὰ ἐμπιστεύομαι εἰς ξένους, οἵτινες ἐν τῇ ἀγωγῇ αὐτῶν ἐπιδιώκουσι μόνον τὸ ἴδιον συμφέρον, καὶ διαφθείρω ἐν συνειδήσει τὰ τέκνα μου ἠθικῶς καὶ διανοητικῶς...»

Ὁ τέταρτος ὅρος τῆς εὐτυχίας εὑρίσκεται ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ καὶ εὐαρέστῳ συναναστροφῇ μετὰ τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων. Καὶ ἐδῶ ἀκόμη οἱ ἄνθρωποι τοῦ κόσμου, στεροῦνται τῆς ἀπαραιτήτου ταύτης εὐτυχίας. Ὅσῳ ἀνέρχονται τόσον στενώτερος εἶναι ὁ κύκλος τῶν σχέσεών του, ἐνῷ εἰς τὸν χωρικὸν καὶ τὴν γυναῖκά του, ὁλόκληρος ἡ ἀνθρωπότης εἶναι προσιτή. Καὶ ἐν ἑκατομμύριον ἀνθρώπων ἐὰν δὲν εὐδοκῇ νὰ κατέλθῃ μέχρις αὐτῶν, μένουσιν ἀκόμη ὀγδοήκοντα ἑκατομμύρια ἐργατῶν ἀπὸ τοῦ Ἀρχαγγέλου μέχρι τοῦ Ἀστραχάν, μεθ' ὧν θὰ συνδεθῶσι διὰ δεσμῶν στενῶν καὶ ἀδελφικῶν ἄνευ τυπικῶν ἐπισκέψεων καὶ παρουσιάσεων. Δι' ἕνα ὑπάλληλον καὶ τὴν γυναῖκά του ὑπάρχουσι πολλοὶ ὅμοιοί του, ἀλλ' οἱ ἀνώτεροι τοὺς ἀπωθοῦσιν ἐκ τοῦ κύκλου των· οἱ κατώτεροι ἐπίσης εἶναι χωρισμένοι αὐτῶν. Ὡς πρὸς τὸν ὑπουργόν, τὸν ἑκατομμυριοῦχον καὶ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν, περικυκλοῦνται ὑπὸ προσώπων ὡρισμένων, ὑψηλῆς τάξεως καὶ ἐπίσης πλουσίων. Δὲν εἶναι αὕτη ἡ ζωὴ τῶν δεσμίων κυκλουμένων ὑπὸ τῶν ὡρισμένων φυλάκων του;

Τέλος ὁ τελευταῖος ὅρος τῆς εὐτυχίας εἶναι ἡ ὑγεία καὶ ὁ ἄνευ πόνων θάνατος. Καὶ ἐδῶ ἀκόμη δὲν εὑρίσκομεν τὴν εὐτυχίαν, εἰς τὰς ὑψηλὰς σφαίρας τοῦ κόσμου. Παρατηρήσατε ἄνδρα τῆς μέσης τάξεως καὶ τὴν γυναῖκά του ἐξ ἑνὸς μέρους· ἕνα χωρικὸν καὶ τὴν γυναῖκά του ἐπίσης μέσης τάξεως. Συγκρίνατε τὸν βίον αὐτῶν καὶ θὰ ἴδητε, ὅτι μ' ὅλας τὰς στερήσεις καὶ τὴν ὑπερβολικὴν ἐργασίαν τοῦ χωρικοῦ, οἱ ἄνδρες καὶ αἱ γυναῖκες, εἶναι πολὺ καλλίτερον ὅσῳ χαμηλότερον εὑρίσκονται τῆς κοινωνικῆς κλίμακος, καὶ εἶναι τόσῳ περισσότερον ἀσθενεῖς ὅσῳ ὑψηλότερον αὐτῆς εὑρίσκονται. Μεταξὺ αὐτῶν, ἀνὴρ καλῶς ἔχων μὴ ὑποβληθεὶς εἰς θεραπείαν ἰατρικὴν κατὰ τὸ ἔθος, εἶναι ἐπίσης σπάνιος, ὅτον καὶ εἰς ἀσθενὴς ἐν τῇ ἐργατικῇ τάξει. Ὅλοι οὗτοι οἱ εὐτυχεῖς, ἄνευ ἐξαιρέσεως ἤρχισαν ἀπὸ τῆς προώρου διαφθορᾶς, ἥτις κατέστη ἐν τῷ βίῳ αὐτῶν φυσικὸς ὅρος. Ὅλοι εἶναι φαλακροί, καὶ ἄνευ ὀδόντων, ἐν ἡλικίᾳ καθ' ἣν ὁ χωρικὸς χαίρει πάσας τὰς δυνάμεις αὐτοῦ. Ὅλοι πάσχουσι ἐξ ἀσθενειῶν τῶν νεύρων, τοῦ στομάχου καὶ ἄλλων ὀργάνων, παθόντες ἐκ τῆς καταχρήσεως τῶν τροφῶν, τῆς ἀκολασίας, τῶν ἰατρικῶν θεραπειῶν. Οἱ μὴ ἐν τῇ νεότητι θνήσκοντες, διέρχονται τὸ ἥμισυ τοῦ βίου των, ἀνακουφιζόμενοι μὲ τὴν μορφίνην, καθίστανται ἀνάπηροι, ἀνίκανοι νὰ χαρῶσι, καὶ ζῶσιν ὡς παράσιτοι, ὡς ἐκεῖνοι οἱ μύρμηκες, οἵτινες τρέφονται ὑπὸ τῶν δούλων αὐτῶν. Ἴδετε τὸν θάνατόν των! Ὁ εἷς ἔκαυσε τὰ μυαλά του, ὁ ἄλλος ἀπέθανεν ἐξ ἀνομολογήτου ἀσθενείας. Ὁ εἷς μετὰ τὸν ἄλλον ὅλοι ἀπόλλυνται θύματα τῆς ζωῆς τοῦ κόσμου.

Καὶ πληθὺς κόσμου τοὺς ἀκολουθεῖ, καὶ ὅμοιοι πρὸς μάρτυρας, οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἐπιζητοῦν τὰς συμφοράς, αἵτινες τοὺς καταστρέφουν.

Ὑπάρξεις ὅλαι χάνονται ὑπὸ τὸ ἅρμα τοῦ Μολόχ, τὸ ἅρμα διέρχεται, τοὺς συντρίβει, καὶ νέα θύματα πίπτουσιν ὑπὸ τὸν τροχόν, μὲ τὴν κατάραν ἐπὶ τῶν χειλέων.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ) **Βασιλικὴ Κυριακίδου.**

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Γ'.

Πάντες ἀνυπομόνως καὶ μὲ πάλλουσαν τὴν καρδίαν ἀνέμενον τὴν ἡμέραν τῶν ἑορτῶν. Ζωντανὴν δὲ εἰκόνα παριστᾷ ὁ Diehl ἐν τῇ περὶ τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων ἱστορίᾳ του: (1)

(1) Κατὰ τὴν μετάφρασιν τοῦ Καρόλη.

«Ἀπὸ τῆς αὐγῆς τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἤρχετο ἡ ἁγία τῶν ἑορτῶν περίοδος, προσεφέρετο τοῖς θεοῖς πανηγυρικὴ λατρεία. Ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἠλείας, πομπώδης προσερέρετο τῷ Διὶ θυσία, διαρκούσης δὲ τῆς ἡμέρας, αἱ ἱεραὶ θεωρίαι διέτρεχον τὴν Ἄλτιν, ἀποθέτουσαι τὰς προσφορὰς εἰς τὰ ἱερά. Κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα, ἔξωθεν τοῦ περιβόλου, ἐγίγνοντο ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ αἱ τελευταῖαι διὰ τοὺς ἀγῶνας παρασκευαί. Πρὸ τοῦ ἁγάλματος τοῦ Ὁρκίου Διός, πάντες οἱ μέλλοντες νὰ μετάσχωσι τῶν ἀγώνων, ἀθληταί, ἡνίοχοι, διδάσκαλοι, κριταὶ ὡρκίζοντο, ὅτι ὑπεβλήθησαν εἰς πάσας τὰς κεκανονισμένας ὑποχρεώσεις καὶ ὅτι οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ μεμφθῇ αὐτοὺς ἐπὶ ἀσεβείᾳ καὶ ἱεροσυλίᾳ· τὴν χεῖρα ἔχοντες ἐπὶ τοῦ βωμοῦ ὑπισχνοῦντο, ὅτι θὰ προσενεχθῶσι νομίμως κατὰ πάντας τοὺς ἀγῶνας τῆς ἐπιούσης. Εἶτα οἱ Ἑλλανοδίκαι ἐταξινόμουν τοὺς ἀγωνιστάς· διὰ κλήρου ἀπεφασίζοντο τὰ ζεύγη τῶν παλαιστῶν καὶ ὡρίζετο διὰ τοὺς δρομεῖς καὶ τὰ ἅρματα ὁ τόπος ἀφ' οὗ ἔμελλον νὰ δρόμωσιν. Ἡ ἐσπέρα διήρχετο ἐν διαλόγοις καὶ εὐθυμίᾳ· οἱ πολιτικοὶ ἀπεχώρουν, ὅπως συζητήσωσι τὰς διπλωματικὰς ὑποθέσεις, οἱ μετὰ μακρὸν χρόνον ἐπαναβλεπόμενοι φίλοι παρεδίδοντο εἰς ἀτελευτήτους ὁμιλίας· οἱ ἀθληταί, ἐν ἱερᾷ προσδοκίᾳ συνηγμένοι ἐλάμβανον δυνάμεις διὰ τὴν ἐπιοῦσαν, κατὰ δὲ τὴν φωτεινὴν νύκτα, ὑπὸ τὰ ἄστρα, τὸ πλῆθος τῶν προσκυνητῶν ἐκοιμᾶτο ἐπὶ τῇ ἐλπίδι τῆς προσεχοῦς πανηγύρεως.

Εὐθὺς δὲ ὡς αἱ πρῶται ἡλιακαὶ ἀκτῖνες ἀνέτελλον, ἡ ἑορτὴ ἤρχιζε. Πολὺ πρότερον ἐφ' ὅσον ἡ σκιὰ ἐκάλυπτεν ἔτι διὰ τοῦ πέπλου αὐτῆς τὴν Ὀλυμπίαν, συγκεχυμένος θόρυβος ἀνήγγελλε τὴν ἔγερσιν τοῦ πλήθους· ὅμιλοι κατεσπευσμένοι προσκυνητῶν ἔσπευδον πρὸς τὸ στάδιον, ὅπως καταλάβωσι τὰς καλλίστας θέσεις· πολὺ δὲ πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου τὰ τὴν κονίστραν περιβάλλοντα ὑψώματα, ἐν οἷς τεσσαράκοντα χιλιάδες ἠδύναντο νὰ καθίσωσιν, ἐκαλύπτοντο ὑπὸ πλήθους θεατῶν.

Ἀκριβῶς τὴν στιγμήν, καθ' ἣν αἱ πρῶται ἡλιακαὶ ἀκτῖνες κατέρχονται ἀπὸ τῶν κορυφῶν τῶν Ἀρκαδικῶν ὀρέων ἐπὶ τῆς πεδιάδος, σαλπίσματα ἀντηχοῦσι καὶ ἡ ἐπίσημος συνοδία εἰσέρχεται εἰς τὸ στάδιον διὰ τῆς θολωτῆς παρόδου τῆς ἐνούσης αὐτὸ πρὸς τὴν Ἄλτιν. Οἱ ἑλλανοδίκαι μακρὰς ἐκ πορφύρας ἐσθῆτας φέροντες, καθέζονται ἐπὶ τοῦ ἐγγὺς τοῦ πέρατος ἱδρυμένου βήματος· οἱ διδάσκαλοι συνοδεύουσι τοὺς μαθητάς, τὰς ὑστάτας δίδοντες αὐτοῖς παραινέσεις· οἱ θεωροὶ καὶ οἱ ἐπίσημοι ξένοι λαμβάνουσι τὰς δι' αὐτοὺς προωρισμένας θέσεις· οἱ ἀγωνισταὶ παρίστανται εἰς τὴν πρόσκλησιν καὶ ἕκαστος λαμβάνει τὴν οἰκείαν αὐτῷ θέσιν. Πρὸς δυσμάς, ὑπὸ σκηνήν, οἱ ἀγωνισταὶ ἐξεδύοντο καὶ οἱ ἀγῶνες ἤρχιζον».

Οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες ἐν συνόλῳ ἦσαν εἴκοσι τέσσαρες, ἐξ ὧν εἰς δέκα ὀκτὼ ἐλάμβανον μέρος οἱ ἄνδρες καὶ εἰς ἓξ οἱ παῖδες· ἀλλ' ὅμως οἱ ἀγῶνες οὗτοι δὲν ἐτελοῦντο πάντοτε, διότι τινὲς ἀμέσως μετὰ τὴν σύστασιν αὐτῶν κατηργοῦντο. Τὸ μέρος ἔνθα ἐτελοῦντο οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες ἦτο μία καλὰς μετὰ τοῦ ἱεροῦ ἄλσους Ἄλτεος. Κατὰ τὸν Παυσανίαν, ὃν πάντες οἱ περὶ Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων γράψαντες ἔχουσιν ὑπ' ὄψιν, κατ' ἀρχὰς εἰς μόνον ἀγὼν ἐλάμβανε χώραν, ὁ *δρόμος*· οἱ εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον πρωτεύοντες ἐγράφοντο εἰς κατάλογον ἐπίσημον· πρῶτον δ' ὄνομα νικητοῦ ἀναφέρεται τὸ τοῦ Ἠλείου Κοροίβου, τῷ 776. *Ὁ δρόμος* ἦτο ὁ μόνος ἀγών, ὁ ὁποῖος ἐτελεῖτο μέχρι τῆς 14ης Ὀλυμπιάδος ὅτε εἰσήχθη ὁ καλούμενος *δίαυλος*· κατὰ τὸν ἀγῶνα τοῦτον ὁ ἀγωνιζόμενος διέτρεχε δὶς τὸ στάδιον. Τὴν 15ην Ὀλυμπιάδα εἰσήχθη ὁ *δόλιχος*, δρόμος μακρότερος πολὺ τοῦ διαύλου. Τὰ εἴδη τῶν ἀγώνων ἐπολλαπλασιάζοντο καθ' ὅσον ηὔξανον οἱ συναγωνισταί. Οὕτω τὴν 18ην Ὀλυμπιάδα εἰσήχθη ἡ *πάλη* καὶ τὸ *πένταθλον*, ὅπερ συνίστατο ἐκ πέντε ἀγωνισμάτων, δηλαδὴ τοῦ ἅρματος, τοῦ δρόμου, τοῦ δίσκου, τοῦ ἀκοντίου καὶ τῆς πάλης. Ἦτο δὲ τὸ πένταθλον ὁ ὡραιότερος μετὰ τὸ παγκράτιον τῶν γυμνικῶν ἀγώνων. Τὴν 23ην Ὀλυμπιάδα εἰσήχθη ἡ *πυγμὴ* καὶ τὴν 25ην ἡ *ἁμαξοδρομία* μετὰ τεσσάρων ἵππων. Εἰς ταύτην ἐλάμβανον μέρος οἱ πλουσιώτατοι τῶν Ἑλλήνων, διότι οὗτοι ἠδύναντο, ὡς ἀνωτέρω εἴπομεν, νὰ τρέφωσιν ἀρίστους ἵππους καὶ νὰ μισθώνωσιν ἐπιδεξιωτάτους ἁμαξηλάτας. Ἡμιλλῶντο δὲ οἱ πλούσιοι πρὸς ἀλλήλους διὰ τὴν μεγαλοπρέπειαν καὶ τὸν μεγαλείτερον ἀριθμὸν τῶν ἵππων καὶ ἁρμάτων, ἅτινα ἔπεμπον εἰς τοὺς ἀγῶνας. Οὕτω λέγεται, ὅτι ὁ Ἀλκιβιάδης ἔστειλεν ἕν τινι ἑορτῇ ἑπτὰ ἅρματα, μοναδικὸν δι' ἰδιώτην τὸ τοιοῦτον. Καὶ ὁ Κίμων ἀναφέρεται μεταξὺ τῶν νικητῶν. Κατὰ τὴν 33ην Ὀλυμπιάδα προσετέθη ὁ προσφιλέστερος τῶν Ἑλλήνων ἀγὼν τὸ *παγκράτιον*, ἥτοι πάλη μετὰ πυγμῆς. Οἱ εἰς τοῦτο ἀγωνιζόμενοι ἦσαν γυμνοί, ἠλειμμένον τὸ σῶμα ἔχοντες μὲ ἔλαιον καὶ κεκονισμένον μὲ ἄμμον, διὰ νὰ δύνανται νὰ κρατῶσιν ἀλλήλους. Τὴν αὐτὴν Ὀλυμπιάδα εἰσήχθη ἡ *ἱπποδρομία*, ἔχουσα μεγάλην σπουδαιότητα. Πολυτελεῖς σαρκοφάγοι καὶ ἀγάλματα ἱδρύοντο εἰς τοὺς νικήσαντας ἵππους, συχνάκις τὸ σῶμα των ἀνεπαύετο παρὰ τὸ τοῦ κυρίου αὐτῶν. Τὴν 37ην εἰσήχθησαν *ὁ δρόμος καὶ ἡ πάλη* τῶν παίδων· τὴν 38ην τὸ *πένταθλον* τῶν παίδων ἀμέσως καταργηθέν· τὴν 41ην ἡ *πυγμὴ* τῶν παίδων· τὴν 65ην ὁ *δρόμος τῶν ὁπλιτῶν*, ἐν ᾧ ἔτρεχον ἄνδρες φέροντες πανοπλίαν· τὴν 70ην ἡ *ἀπήνη*, δηλαδὴ ἅρμα ἐλαυνόμενον ὑπὸ ἡμιόνων· τὴν 84ην ἡ *κέλητι* εἶδος ἱπποδρομίας· τὴν 93ην ἡ *συνωρὶς* ἅρμα συρόμενον ὑπὸ δύο ἵππων· τὴν 96ην *ὁ ἀγὼν κηρύκων καὶ σαλπιγκτῶν*· τὴν 99ην τὸ *ἅρμα πώλων* ἤτοι ἅρμα συρόμενον ὑπὸ 4 πώλων· τὴν 127ην ἡ *πώλων συνωρὶς*, ἤτοι ἅρμα ὑπὸ δύο πώλων συρόμενον· τὴν 131ην ἡ *ἱπποδρομία ἐπὶ πώλων*· τὴν 145ην τὸ *παγκράτιον* τῶν παίδων· καὶ τελευταῖον ὁ *κέλης* ἵππος τῶν παίδων.

Καλλιόπη Α. Κινδύνη.

Η ΕΥΕΡΓΕΤΙΚΗ ΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ ΒΙΟΤΕΧΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

Ἐὰν οἱ πρῶτοι ἱδρυταὶ ἑλληνικῶν ἐκπαιδευτηρίων εἵλκυσαν τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ Ἔθνους ὁλοκλήρου, βεβαίως καὶ οἱ ἐπιλαμβανόμενοι σήμερον τῆς ἱδρύσεως βιοτεχνικῶν σχολῶν εἶναι ἴσης εὐγνωμοσύνης ἄξιοι. Ἴσως μάλιστα διὰ τὰς περιστάσεις, ἃς διερχόμεθα καὶ ὡς ἔθνος καὶ ὡς ἄτομα μόνη ἡ ἐπὶ τὸν πρακτικώτερον βίον καὶ τὴν πρακτικωτέραν μόρφωσιν ροπὴ δύνατοι νὰ μᾶς ἐξασφαλίσῃ μέλλον αἰσιώτερον τοῦ παρόντος.

Καὶ εἶναι εὐχάριστος καὶ πάροχος πολλῶν ἐλπίδων ἡ ἐπὶ τὰς τέχνας καὶ τὰ πρακτικὰ ἐπαγγέλματα ἐστραμμένη ἤδη προσοχὴ μεγάλης μερίδος ἐκ τοῦ λαοῦ μας. Ἄλλοτε τὸ Πανεπιστήμιον ἦτο τὸ ὄνειρον παντὸς πατρός. Πλούτιος ἢ πτωχός, ἐξ ἐπιφανοῦς οἴκου ἢ ἐξ ἀσήμων καὶ ταπεινῶν καταγόμενος, γεωργὸς ἢ χειρώναξ ἐν ἐριλοδόξει διὰ τὸν υἱόν του μέλλον: τὸ τοῦ ἐπιστήμονος.

Σήμερον ὅτε ἡ πικρὰ πεῖρα ἀπέδειξε πόσον κακῶν πρόξενος ἐγένετο ἡ δυσανάλογος πρὸς τοὺς ἄλλους κλάδους ἐπίδοτις πάντων εἰς ἐπιστημονικὰς σπουδάς, ὅτε ἡ φθιτιῶσα γεωργία μας καὶ ἡ μόλις ἀπὸ τῶν σπαργάνων της προκύπτουσα βιομηχανία μας ἤρξαντο νὰ γίνωνται ἀντικείμενα σπουδαιοτέρας μελέτης, ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ὁ πάντοτε νοήμων καὶ εὐφυὴς ἐστράφη εὐτυχῶς τὴν καλὴν ὁδὸν καὶ ὁ βωμὸς τῆς ἐπιστήμης ἔπαυσε νὰ θεωρῆται ὡς τὸ μόνον βιωτικὸν ἄσυλον τῆς νεότητος.

Ἡ σύστασις τῆς βιοτεχνικῆς ἑταιρίας καὶ ἡ παρ' αὐτῆς ἱδρυθεῖσα βιοτεχνικὴ σχολὴ κατέστησε καταφανεστέραν τὴν εἰς τὰ πρακτικὰ ἐπαγγέλματα καὶ τὰς τέχνας ἀκράτητον ἐπίδοσιν τῶν λαϊκῶν τάξεων, αἵτινες ἀθρόαι καὶ εἰς πᾶσαν ἡλικίαν ἔσπευσαν κατὰ τὰς νυκτερινὰς τῆς σχολῆς των ὥρας ἢ κατὰ τὰς ἐλευθέρας τῆς Κυριακῆς νὰ ταχθῶσιν ἀνὰ πυκνὰς ὁμάδας εἰς τὰ σχολικὰ ἑδώλια τοῦ βιοτεχνικοῦ σχολείου καὶ νὰ ἀντλῶσιν ἐκεῖθεν τὰς στοιχειώδεις ἐπιστημονικὰς ἀρχὰς τῆς τέχνης εἰς ἣν ἐπιδίδονται ἢ σκοποῦν νὰ ἐπιδοθοῦν.

Ἀλλ' ἡ βιοτεχνικὴ ἑταιρεία ἡ ἁλματικῶς βαίνουσα δὲν ἠρκέσθη εἰς τὰ κατὰ τὴν διετῆ αὐτῆς λειτουργίαν ἐπιτελεσθέντα, δὲν ἠρκέσθη εἰς τὴν διδασκαλίαν τῶν διαφόρων βιομηχάνων τεχνῶν καὶ τὴν ἀνθρωπιστικὴν ἐν γένει μόρφωσιν τῶν 270 μαθητῶν της. Τὸ Συμβούλιον αὐτῆς ἀποτελούμενον ὑπὸ διακεκριμένων καὶ ἐξεχόντων ἐπὶ μαθήσει καὶ πατριωτισμῷ προσώπων, ἐπεξέτεινε τὴν εὐεργετικὴν τῆς ἑταιρείας δρᾶσιν καὶ πέραν τῶν στενῶν ὁρίων τῆς σχολῆς.

Εἰς γενικωτέραν τῆς βιομηχανίας πρόοδον ἀποβλέπουσα καὶ εἰς πρακτικωτέραν ἐμψύχωσιν τῶν ἡμετέρων βιομηχάνων συνιστᾷ ἤδη διαρκῆ βιοτεχνικὴν ἔκθεσιν ἐν ταῖς αἰθούσαις τοῦ Ζαππείου μεγάρου, ἐν ᾗ πᾶς βιομήχανος, πᾶς τεχνίτης ἕλλην δύναται νὰ ἐκθέσῃ τὰ προϊόντα τῆς ἐργασίας του.

Ἐκ τῆς τοιαύτης Ἐκθέσεως πολλὰ θὰ προκύψωσι τὰ καλὰ διὰ τὴν ἐγχώριον βιομηχανίαν μας, ἥτις οὕτω καὶ θὰ ἐκτιμηθῇ παρὰ πολλῶν, ἀγνοούντων ἔτι ἴσως καὶ αὐτὴν τὴν ὕπαρξίν της, καὶ θὰ προαχθῇ καὶ προοδεύσῃ διὰ τῆς μεταξὺ τῶν διαφόρων βιομηχάνων ἀναπτυχθησομένης οὕτω εὐγενοῦς ἀμίλλης.

Ἐλπίζομεν, ὅτι καὶ γυναῖκες τεχνίτριαι καὶ βιομήχανοι—καὶ ὑπάρχουν ἀρκεταὶ τοιαῦται—θὰ σπεύσωσι νὰ ἐπωφεληθῶσι τῆς ὡραίας ταύτης εὐκαιρίας, ἵνα καταστήσωσι γνωστοτέραν καὶ τὴν φυσικὴν δεξιότητα τῆς Ἑλληνίδος πρὸς πᾶσαν χειροτεχνικὴν ἐργασίαν καὶ τὴν ἐν τῇ ἐγχωρίῳ βιομηχανίᾳ τιμητικὴν θέσιν ἣν βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον διὰ μόνης τῆς δραστηριότητος καὶ φιλεργίας της καταλαμβάνει. Ἡμέρα ἐνάρξεως τῆς α' βιοτεχνικῆς Ἐκθέσεως ὡρίσθη ἡ 16 Ἀπριλίου, ἐκθέματα δὲ δι' αὐτὴν γίνονται δεκτὰ ἀπὸ 1ης Μαρτίου ἐ. ἔ.

ΕΠΕΤΗΡΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΩΝ

Σήμερον τὴν 2αν μ. μ. ὥραν τελεῖται ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ ὁμίλου τῶν Φιλομούσων ἡ τετάρτη ἐπετηρὶς τοῦ Συλλόγου τῶν Μικρασιατῶν.

Τὸν ἁγιασμὸν θὰ τελέσῃ ὁ Σ. Μητροπολίτης Ἀθηνῶν, τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας θέλει ἐκφωνήσει ὁ πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Μαργ. Εὐαγγελίδης καὶ ὡραῖον ποίημα τοῦ κ. Ἀριστ. Προβελεγγίου θὰ ἀπαγγείλῃ ὁ κ. Κωστῆς Παλαμᾶς.

Θὰ ἀπαγγελθῶσι καὶ ἄλλα ποιήματα ἀνάλογα πρὸς τὸ γεγονὸς τῆς ἡμέρας ἐνῷ κατὰ τὰ διαλείμματα θὰ ἐκτελῇ μουσικὰ τεμάχια ἡ ὀρχήστρα τοῦ Ὀρφανοτροφείου Χατζῆ Κώστα.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΙΛΟΤΕΧΝΩΝ

Αὔριον τὴν ἑσπέραν, ὥραν 8ην τελεῖται ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς ἑταιρείας τῶν Φίλων τοῦ Λαοῦ ἑορτὴ ἐπὶ τῇ ἐγκαθιδρύσει τῶν ἀρχῶν.

Ὁ πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Τιμ. Ἀμπελᾶς ποιήσεται διάλεξιν περὶ τοῦ Συλλόγου καὶ τῶν Καλῶν Τεχνῶν ἐν Ἑλλάδι, ὁ κ. Ροντήρης θὰ ὁμιλήσῃ περὶ Τέχνης καὶ ἐρασιτέχναι θὰ ψάλωσι τὸν ὕμνον τῶν Φιλοτέχνων, μελοποιηθέντα ὑπὸ τοῦ κ. Θ. Πολυκράτους, ἐν ᾧ ὑπὸ τῆς ὀρχήστρας θὰ ἐκτελεσθῇ ἐμβατήριον τῶν Φιλοτέχνων τονισθὲν ὑπὸ τοῦ ἀρχιμουσικοῦ τοῦ Πυροβολικοῦ κ. Ι. Καίσαρη.

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΑΣΥΛΟΥ ΤΩΝ ΑΝΙΑΤΩΝ

Ἡ κ. Λάπτα προσέφερε δρ. 1000.

ΠΡΩΤΗ Η ΜΕΓΑΛΗ

Ἡ Σέρτη πράγματι ἐφαίνετο λίαν καταβεβλημένη, ὅτε ἀπεβιβάσθη ἐπὶ τοῦ Ἀγγλικοῦ ἐδάφους, καὶ μετεφέρθη διὰ τοῦ σιδηροδρόμου εἰς Λονδῖνον, ἔνθα ἔμελλε νὰ τὴν ὑποδεχθῇ ὁ ἐφημέριος· ἀλλ' ἡ Σέρτη ἔφθασε ταχύτερον, καὶ τὸν περιέμενεν εἰς τὸ ὁρισθὲν ξενοδοχεῖον. Κατ' ἐκείνην τὴν πρωΐαν σχεδὸν δὲν ἐπρογευμάτισε, περιεπάτει δ' ἐν τῷ δωματίῳ μὴ δυναμένη νὰ ἡσυχάσῃ καὶ ἐφαίνετο εἰς παρά ποτε χείρονα κατάστασιν.

Ὅτε ὁ ἐφημέριος τὴν εἶδε, δὲν ἠδυνήθη νὰ συγκρατήσῃ κραυγὴν ἀνησυχίας.

— Σέρτη μου, φιλτάτη μου, ἀνεφώνησεν, ἐκτείνων τοὺς βραχίονας ὅπως τὴν περιπτυχθῇ, ἐνῷ ἔσπευδε πρὸς αὐτήν.

Ἀλλ' ἡ Σέρτη λαβοῦσα ἀμφοτέρας τὰς χεῖράς του ἐμπόδισε τὴν περίπτυξιν, καὶ τὰς ἔθλιψεν ἐπανειλημμένως ἐπὶ τῶν χειλέων της, λέγουσα, ἐνῷ δάκρυα ἀνέβλυζον ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν της, καὶ ἠσθάνετο ἑαυτὴν λίαν ἀσθενῆ.

— Πάτερ, ἐπιστρέφω, ἡ ἄσωτος θυγάτηρ· ἀμφιβάλλω ἂν θὰ σφάξητε τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν δι' ἐμέ, καθήσατε σᾶς παρακαλῶ. Ναί, εἰμαι ἀσθενής, ἀλλὰ... δὲν εἶνε τοῦτο μόνον. Ἐκάθησε λοιπὸν ὁ ἐφημέριος καὶ ἡ Σέρτη παρ' αὐτῷ.

. . . . . .

Ἡ θεία Γρεῦ διέμενεν εἰς μαγευτικὸν μικρὸν χωρίον τῆς Οὐαλλίας, ὀνομαζόμενον, ἢ γραφόμενον, διότι μόνον οἱ ἐν αὐτῷ γεννηθέντες ἠδύναντο νὰ τὸ προφέρωσι, Λλάνελλη. Ἀλλ' ὅμως ἡ ὡραία της κατοικία, περικυκλουμένη ἀπὸ περιποιημένους ἀγροὺς καὶ ἔχουσα ὄπισθεν τοὺς Οὐαλλείους λόφους, ἦτο γνωστὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα «Γλυκὰ Νερά· ἡ δὲ θεία Γρεῦ ἦτο κομψὴ παλαιᾶς ἐποχῆς γραῖα μὲ δροσερὰς παρειάς, καὶ μὲ ἰδίαν θέλησιν, ὡς εἴδομεν προηγουμένως.

Τῇ ἦσαν ἀπαραίτητοι, μέλαιναι μεταξωταὶ ἐσθῆτες, λευκὴ ἐκ μουσελίνης ἐμπροσθέλλα, λευκὸν περιλαίμιον, λευκὸς ἐκ τριχάπτου κεκρύφαλος καὶ μακρὰ χειρόκτια ἄνευ δακτύλων· ὁστις ἔβλεπεν αὐτὴν καθημένην ἐν τῇ αἰθούσῃ της πλησίον τῆς θελωτῆς θύρας, ἤτις ἠνοίγετο εἰς τοὺς ἀγρούς, ἐνόμιζεν ἑαυτὸν ὀπισθοδρομοῦντα ἕνα περίπου αἰῶνα.

Αἱ λευκαί, λεπταί, γηραιαὶ καὶ ὅμως κομψαὶ εἰσέτι χεῖρές της, εἰρηγάζοντο, ἐνῷ ἐπιφωνήματα ἐξήρχοντο ἀπὸ τὰ μειδιῶντα χείλη της.

«Αἴ καλά, . . . Ἐγὼ ποτὲ δὲν θὰ τὸ ἤλπιζον . . , Οὔ ε κὰν νὰ τὸ σκεφθῶ τώρα, κατόπιν τόσου χρόνου! . . .

Ὅτε αἴρνης ἡ θύρα ἠνοίχθη, καὶ εἰσῆλθε κάποιος μετὰ δισταγμοῦ· ἡ θεία Γρεῦ ἀνέβλεψε διὰ μέσου τῶν χρυσῶν διόπτρων της, καὶ ἀφῆκε κραυγήν.

— Σέρτη! ἀνέκραξε· ἀκολούθως ἀνορθουμένη, ὦ Θεέ μου, τί τρέχει τέκνον; πόσον φαίνεσαι ἀσθενής! παιδί μου, παιδί μου, διατὶ δὲν μοῦ ἔγραψες, ἢ σὺ ἢ αὐτὸς ὁ ἀνόητος ἀδελφός μου, ὅτι ἤρχεσο; Ἠθέλησε νὰ τὴν ἐναγκαλισθῇ, ὡς εἶχε ζητήσει καὶ ὁ ἐφημέριος, ἀλλ' ἡ Σέρτη τὴν ἐμπόδισεν ἐπίσης.

— Ὄχι ἀκόμη, θεῖτσα, τῇ εἶπεν ἴσως ὅταν ἀκούσητε ὅ,τι ἔχω νὰ σᾶς εἴπω, δὲν θὰ ἐπιθυμῆτε πλέον νὰ μ' ἐναγκαλισθῆτε, ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας, πιθανὸν νὰ μὲ διώξητε, καὶ νὰ μοὶ κλείσητε τὴν θύραν σας.

— Σέρτη! Θεέ μου. Θεέ μου, ἀλλ' εἶσαι ὡς φάσμα! ὁ γάμος δὲν σὲ ὠφέλησε· μήπως ἄφησες τὸν σύζυγόν σου;

— Θεῖτσα δὲν εἶμαι ὑπανδρευμένη, ὄχι· οὐδέποτε ἤμην.

— Δὲν εἶσαι ὑπανδρευμένη; ἐφώνησεν ἡ γραῖα κυρία ὀπισθοδρομοῦσα. Δὲν εἶσαι ὑπανδρευμένη, ἐνῷ μοῦ ἔγραψες καὶ μοῦ ἔλεγες . . .

— Ὄχι ὅτι ὑπανδρεύθην, διέκοψεν ἡ Σέρτη· ὁμολογῶ, ὅτι τὸ σφάλμα μου ἦτον ἐπίσης μέγα. διότι σᾶς ἠπάτησα εἰς τρόπον ὥστε νὰ πιστεύσητε, ὅτι ἐνυμφεύθην· μία φίλη μου ἥτις ἐγνώριζεν ὅλα, ὑπαν-

ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΣΠΕΡΙΣ δος ΒΑΛΕΡΙΑΝΗ

Σήμερον τὴν ἑσπέραν δίδεται εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ὁμίλου τῶν Φιλομούσων μουσικὴ Ἑσπερὶς τῆς συμπαθοῦς καλλιτέχνιδος δος Βαλεριάνη Τῆς ἑσπερίδος ταύτης θὰ μετάσχωσιν οἱ κ. κ. Σπινέλης, Γουΐδας καὶ ἄλλοι δεδοκιμασμένοι τῆς πόλεώς μας μουσικοί, ἐν ᾧ ἡ δεσπινὶς Βαλεριάνη θὰ συγκινήσῃ πάλιν μὲ τὸ γλυκὺ καὶ τεχνικὸν �following ἆσμά της τὸ πολυπληθὲς κοινόν, ὅπερ θὰ τιμήσῃ τὴν νέαν καὶ τὰ ἄριστα προοιωνιζομένην καλλιτέχνιδα.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΦΟΙΤΗΤΙΚΗΣ ΛΕΣΧΗΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐτελέσθησαν ἐπισήμως τὰ ἐγκαίνια τῆς Φοιτητικῆς Λέσχης. Τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησεν ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Λάμπρος, ὅστις ἐξῆρε τὴν σημασίαν τοιούτου ἱδρύματος, διὰ τοὺς φοιτητάς.

Καὶ ἀληθῶς εἶναι ἄξιοι θερμῶν συγχαρητηρίων οἱ σχόντες τὴν πρωτοβουλίαν τῆς συστάσεως τῆς λέσχης ταύτης κ. κ. φοιτηταί. Ἡ Πανεπιστημιακὴ νεολαία ἀποτελεῖ ἓν εἶδος ἀριστοκρατίας τοῦ πνεύματος ἐν τῷ τόπῳ καὶ δὲν πρέπει κατ' οὐδένα λόγον νὰ συμφύρηται μετ' ἀνθρώπων πάσης προελεύσεως καὶ περιωπῆς.

Ἡ μέχρι σήμερον ἔλλειψις εἰδικοῦ συγκεντρωτηρίου κατ' ἀνάγκην συνεπήγετο τὸ ἄτοπον τοῦτο, καὶ πολλοὶ φοιτηταὶ ζῶντες ἐνταῦθα μακρὰν τῶν οἰκογενειῶν των ἠδικοῦντο μεγάλως συχνάζοντες εἰς καφενεῖα καὶ ἀποκτῶντες συνηθείας ὄχι πάντοτε εὐχαρίστους καὶ λυσιτελεῖς δι' ὃ προωρίζοντο ἐπιστημονικὸν στάδιον.

Ἐν τῇ Φοιτητικῇ Λέσχῃ ἡ μετὰ συμφοιτητῶν συναναστροφὴ καὶ ἡ κατ' ἀνάγκην εἰς φιλολογικὰ καὶ ἐπιστημονικὰ ζητήματα ἐνασχόλησις θὰ συμπληροῖ τὸ ἔργον τοῦ Πανεπιστημίου, θὰ τηρῇ δὲ ἀμείωτον πάντοτε τὸ γόητρον τοῦ φοιτητοῦ, εἰς τὸ εὔελπι μέλλον τοῦ ὁποίου ἡ πατρὶς συγκεντροῖ πᾶσαν τῶν ἐθνικῶν ἰδεῶν καὶ πόθων της τὴν πραγματοποίησιν.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Καν Β. Β. Β. **Κισσόν.** Ἐπιστολή σας μετὰ ὀρ. 16 ἐλήφθη. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν εὐγενῆ φροντίδα. Ζητούμενα ἀποστέλλονται. — Καν Φ. Α. **Σέλιμνον.** Ἡμεῖς οὐδὲν ἐλάβομεν. Εἴχεν ἀποσταλῆ διὰ συστημένης ἐπιστολῆς;—Καν Μ. Ζ. **Φιλιππούπολιν.** Φρ. χρ. 16 ἐλήφθησαν Εὐχαριστοῦμεν δι' εὐγενῆ προθυμίαν.—Καν Ε.Α. **Μερσίναν.** Ἀλλὰ τότε διατί δὲν ἐπεστρέψατε τὰ πρῶτα ληφθέντα; Ὅπως δήποτε σᾶς στέλλομεν ζητούμενα καὶ ἀναμένομεν ἀντίτιμον.—Κον Α. Κ. Α. **Βορδοσάνη** Ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Συμμορφούμεθα ὁδηγίαις σας.—Κον. Η.Π. **Pina Petre** καθωστερεῖτε 1893 καὶ 1894 —Καν Α. Κ· Μ. **Καβάλλαν.** Ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν.—Καν. Ε. Ν. **Μαδρίτην.** Δὲν εἶναι εὔκολον νὰ εὑρεθῇ μεταφραστής, πολὺ δὲ ὀλιγώτερον μεταφράστρια. Καν Αἰκ. Μ. **Ταϊγάνιον.** Ἐστείλαμεν πάντα τὰ ζητηθέντα.—Καν Ν. Σ. **Βόλον.** Ἡ δημοσίευσις ἄρχεται ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς φύλλου.—Καν Φ. Η· Μ. **Ἀγχίαλον.** Ἐνεγράφητε. Ἀποστείλατε ἀντίτιμο εἰς Βουλγαρικὸν χαρτονόμισμα ἐντὸς συστημένης ἐπιστολῆς.—Καν. Αγγ. Ν· Ν. **Κραϊώβαν.** Ἐλήφθησαν· Εὐχαριστοῦμεν Γνωρίζετε τὴν νῦν διαμονὴν τῆς κ. Εὐ. Ηρ. θὰ μὲ ὑποχρεώσητε, σημειοῦσά μοι αὐτήν.—Καν. Α. Μ. Α. **Γάβροβον.** Ἔχετε ἀποδείξεις τῶν ἐν λόγῳ ἐτῶν; Καὶ ἐν τοιαύτῃ περιστάσει ποῖοι εἶναι οἱ ἀριθμοί των; Ἡ τοῦ 94 ἐπληρώθη πρὸς τὴν ἐν Βάρνῃ ἀνταποκρίτριαν μας;—Καν Β. Π. **Πάτρας.** Ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Δημοσιεύεται μόνον τὸ α' μέρος.—Κον Δ. Χρ. Α. **Turno - Severin.** Συνδρομαὶ 93 καὶ 94 καὶ ἀντίτιμον ἡμερολογίου ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν.—Καν Εὐ. Γ. Θ. **Πότ.** Σᾶς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ καλοὺς καὶ ἐνισχυτικοὺς λόγους. Χρήματα ἐλήφθησαν —Καν Ε.Ν. Δρ. **Σύρον** Ἐλπίζω ὅτι ἐλήφθησαν πάντα τὰ ζητούμενα. Εὐχαριστοῦμεν δι' εὐγενῆ φροντίδα.—Κον Κ. Π. **Τάντων.** Ἔχετε δίκαιον. Συνδρομή σας 95 ἐλήφθη Εὐχαριστοῦμεν.—Δα Ε. Ἀν. **Ἀθήνας.** Διότι ἦτο ἀπαισίως σπαρακτικὸν Διατί νὰ ἀντιγράφῃ ἡ νεότης τόσας ἀπαισίας τοῦ πόνου καὶ τῆς ὀδύνης εἰκόνας; Δὲν ἀρκεῖ ὅτι τὰς ζῶμεν.—Καν Μ.Π. **Μῆλον.** Ἀντίτιμον ἡμερολογίων ἐλήφθη· θερμὰς εὐχαριστίας δι' εὐγενῆ φροντίδα.—Κον. Π Δ. **Κεφαλληνίαν.** Συνδρομαί σας ἐλήφθησαν. Ἀποδείξεις ἀποστέλλονται. Εὐχαριστοῦμεν.—Καν Β. Ι Δρ. **Κ)πολιν.** Φρ. χρ. 16 ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν.—Κὸν Α. Μ. **Chibin-el Kanater.** Ἐνεγράφητε· φύλλα ἀπεστάλησαν. Ἀντίτιμον συνδρομῆς ἐλήφθη.

ΓΑΛΑΚΤΟΠΩΛΕΙΟΝ Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗ

Παρὰ τὰ Χαυτεῖα, ὑπὸ τὸ ξενοδοχεῖον ἡ ΒΟΙΩΤΙΑ

Ἡ θεραπεία τοῦ γάλακτος εἶναι εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. Τὸ γάλα εἶναι ἡ ἀληθὴς πανάκεια διὰ τὰ παιδιά, τὰς γυναῖκας καὶ τοὺς ἄνδρας πάσης ἡλικίας. Ἀναιμικοί, καχεκτικοί, πάσχοντες ἀπὸ παθήσεις τοῦ λαιμοῦ, τοῦ στομάχου, τῶν νεφρῶν, τῶν ἐντέρων, νευρασθενικοὶ ἢ καὶ ἁπλῶς νευρικοί, ὅλοι θεραπεύονται διὰ τοῦ γάλακτος. Τὰ μικρὰ μέχρι τοῦ δεκάτου ἔτους τῆς ἡλικίας των πρέπει νὰ πίνουν χάριν τῆς ὑγείας των τοὐλάχιστον ἡμίσειαν ὀκὰν γάλακτος τὴν ἡμέραν.

Ἀλλὰ ἵνα τὸ γάλα ὠφελῇ, ἀνάγκη νὰ ἦναι ἁγνόν, ἀρωματικόν, ἄδολον, εὔγευστον Καὶ τοιοῦτον μόνον τὸ παρὰ τὰ Χαυτεῖα Γαλακτοπωλεῖον τοῦ κ. Δ. Βούλγαρη, τὸ ὑπὸ τὸ ξενοδοχεῖον ἡ **Βοιωτία** κείμενον δύναται νὰ προμηθεύσῃ.

Τὸ προβατά του καὶ αἱ ἀγελάδες του διαιτῶνται εἰς τὸν Ὑμηττόν. Διὰ τοῦτο τὸ γάλα του ἀποπνέει ὅλον τὸ ἄρωμα τοῦ θυμαριοῦ καὶ ὅλην τὴν γλυκύτητα τῶν ἀνθέων τοῦ ἀγροῦ.

Τὸ μέλι του ἐπίσης τοῦ Ὑμηττοῦ εἶναι ἀπαράμιλλον ὡς καὶ οἱ λουκουμάδες καὶ ἡ μπουγάτσα, ἣν εἰδικὸς τεχνίτης ἐκ Κων)πόλεως κατασκευάζει. Ὅλα αὐτὰ εἰς τιμὰς εὐθηνοτάτας.

δρεύθη τὸν δόκτορα Νιδερσόλ, καὶ ἐγὼ ἀπῆλθον μετ' αὐτῶν εἰς Ἰνδίας.

— Δὲν εἶσαι ὑπανδρευμένη; μὲ ἠπάτησας! ἐκραύγασε μανιωδῶς ἡ γραῖα κυρία, μ' ἐνεπαίξατε; διατί;

— Χάριν τῆς Κόννης, θεία· σκεφθῆτε, ὅτι καὶ ὑμεῖς κατά τινα τρόπον τὴν ἠπατήσατε· ἡ ταλαίπωρος κόρη ἔπασχεν, ὑπέφερε καὶ ἐπομένως ἡ ζωή της ἦτο ἀθλία ὅθεν, κατόπιν μεγάλης καὶ ὀδυνηρᾶς μετὰ τῆς συνειδήσεώς μου πάλης, ἐγὼ ἤτις συνηθανόμην, ὅτι καίτοι ἀκουσίως. ἤμην ἡ αἰτία τῆς δυστυχίας της, διέπραξα τὸ σφάλμα νὰ σᾶς ἀπατήσω, διὰ νὰ ὑπανδρευθῇ ἡ Κόννη. Ὅσον δι' ἐμαυτήν, γνωρίζετε, ὅτι οὐδέποτε ἤθελον δεχθῆ τι παρ' ὑμῶν, θὰ ἐφύλαττον δὲ τὸ μυστικόν μου μέχρι τοῦ θανάτου μου, μόνον καὶ μόνον διὰ τὴν εὐτυχίαν τῆς Κόννης. Τώρα δύνανται, καὶ θέλουσι σᾶς ἀποδώσει, πᾶν ὅ,τι ἀδίκως ἔλαβον, ἐν ἀγνοίᾳ των, διότι καὶ ἐκεῖνοι ἐπίσης ἠπατήθησαν. Μόνη ἐγὼ ἔπταισα, μόνη πρέπει νὰ ὑποφέρω.

— Αὐτὰ εἶνε ὅλα; ἠρώτησεν ἡ γραῖα κυρία, τόσον τρέμουσα, ὥστε ὁ κεκρύφαλός της ἐφριττεν ὅλος.

— Ὅλα; Μάλιστα· δὲν ἀρκοῦσι θεία; ἐγὼ τὰ εὑρίσκω παρὰ πολλά· καὶ πιστεύσατέ με, συναισθάνομαι τοσοῦτον, τὸ δίκαιον τῆς ὀργῆς σας, ὥστε δὲν τολμῶ κἂν νὰ σᾶς ζητήσω συγγνώμην.

— Θὰ ἦτον ἀνωφελές, πήγαι-ε! τῇ εἶπε δεικνύουσα τὴν θύραν.

— Δὲν σᾶς καταχρίνω θεία, ἄξια πάσχω.

Ἐστράφη ὅπως ἀναχωρήσῃ, ὅτε θόρυβος εἰς τὸ παράθυρον τὴν ἔκαμε ν' ἀποβλέψῃ πρὸς ἐκεῖνο τὸ μέρος· ἐκεῖ δέ, ἵστατο ἀτενίζων αὐτάς, κύριος τριακοντούτης περίπου, ἡλιοκαής καὶ ὡραῖος, ὃν ἰδοῦσα ἡ θεία Γρέϋ ἀνεφώνησε θριαμβευτικῶς:

— Μάλιστα, ἰδοὺ αὐτός, ὁ ἀνεψιὸς τοῦ ἀγαπητοῦ μου· δὲν ἀπέθανε, δὲν ἐπνίγη, ἀλλ' ἐπανῆλθεν εἰς τὴν πατρίδα. Ὁ ἀνεψιός μου, ὅστις, ἐπειδὴ ἀναχωρήσασα ἀμέσως, ἀφοῦ ἀνέφερον αἱ ἐφημερίδες ὅτι ἐπνίγη, δὲν ἐλάμβανον τὰς ἐπὶ μῆνας στελλομένας ἐπιστολάς του, ἐνόμισεν ὅτι δὲν ἤθελον νὰ τῷ γράψω, διότι εἴχομεν μικρὰν δυσαρέσκειαν πρὶν ἀναχωρήσῃ, ὥστε ἔμεινεν εἰς τὴν Βραζιλίαν ἕως οὗ ἀπέκτησε μικρὰν περιουσίαν, καὶ τώρα ἦλθε νὰ μ' εὕρῃ. Ναί, δὲν ἔχω ἀνάγκην ν' ἀναζητῶ πρόσωπα ὅπως ἀφήσω τὰ χρήματά μου Πήγαινε.

— Θείτσα, χαίρω πολύ, παρὰ πολύ, εἶπεν ἡ Σέρτη, ἥτις αἰσθανομένη ὅτι ὑπέστη πλείονα τῶν δυνάμεών της, ἐστράφη ὅπως ὑπακούσῃ, ἀλλὰ κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν τῇ ἐπῆλθε σκοτοδινίασις, καὶ ἀπώλεσε τὰς αἰσθήσεις.

— Τὴν ἐφόνευσα! ἐκραύγασεν ἡ θεία Γρέϋ, ὁρμῶσα πρὸς τὴν καταπεσοῦσαν ἀνεψιάν της. Τί κτῆνος ὅπου εἶμαι! εἶνε πλήρης αὐταπαρνήσεως, καὶ ἡ καλλιτέρα νεᾶνις ὅπου ὑπῆρξέ ποτε. Ἰάκωβε, Ἰάκωβε, βοήθειαν!

Ἀλλ' ἐκεῖνος ἦτο ἤδη ἐπὶ τὸ ἔργον, μετὰ μεγάλης ἐκπλήξεως εἶχεν ἐγείρει τὴν κεφαλὴν τῆς Σέρτης, παρακαλῶν τὴν θείαν Γρέϋ νὰ φέρῃ ὕδωρ.

Ἐπηκολούθησε μακρὰ ἀσθένεια τῆς Σέρτης, καὶ δὲν ἠδύναντο νὰ τὴν μεταφέρωσιν ἀπὸ τῆς θείας Γρέϋ. Ἐνόμισαν μάλιστα, ὅτι θ' ἀπέθνησκε, ἀλλὰ δὲν ἀπέθανε· ἡ ὑγεία της ἤρχισε νὰ βελτιοῦται, καὶ ὅτε κατέστη ἀρκούντως ἰσχυρά, περιεφέρετο εἰς τὰς ρωμαντικὰς Οὐαλλείους τοποθεσίας, στηριζομένη ἐπὶ τοῦ βραχίονος τοῦ Ἰακώβου. Μετά τινας μῆνας γάμος ἐτελέσθη ἐν τῇ μικρᾷ Προτεσταντικῇ ἐκκλησίᾳ, ὅτε δὲ ὁ νυμφίος ἠθέλησε ν' ἀσπασθῇ τὴν εὐτυχῆ νύμφην, ἡ θεία Γρέϋ γελῶσα προέβη λέγουσα: «Πρώτη ἡ μεγάλη».

(Ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ) Α. Α.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΤΟΥ Η'. ΕΤΟΥΣ ΤΗΣ "ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ,,

ΑΡΙΘ. 342.

Ἡ ἐπέτειος τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν». Ἔτος Η'.—Σύγχρονοι Ἕλληνες ποιηταί. Διονύσιος Σολωμὸς Γ'.—Μαρία Γ. Ὑψηλάντου Β'.—Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Σικάγον. Ἡμερολόγιον Ἑλληνίδος ταξειδιώτιδος.—Γυναικεῖος κόσμος.—Ἄνθη τῆς ἐποχῆς. Αἱ Μαργαρῖται.

ΑΡΙΘ. 343.

Αἱ Ἑλληνίδες εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον. — Ἡ δεκαετηρὶς τοῦ «Ρωμηοῦ». — Κυριακοῦλα Κριεζῆ Α'. — Σύγχρονοι Ἕλληνες ποιηταί. Σολωμὸς Δ'.—Ἡ Βασίλισσα καὶ τὸ Κυριακὸν Σχολεῖον. — Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Σικάγον. Ἡμερολόγιον Ἑλληνίδος ταξειδιώτιδος ΚΗ'. —Ἑστία καὶ Ἑσπερὶς Σιγάλα.—Στρατιωτικὴ Ἕνωσις.

ΑΡΙΘ. 344.

Ἡ φιλανθρωπία εἰς τὰ Σχολεῖα. Αἱ φῖλαι τῆς Μόσχως. Ἐπιστολὴ αὐτῶν πρὸς τὴν πρόεδρον τοῦ Ἀσύλου τῶν Ἀνιάτων.—Κυριακοῦλα Κριεζῆ Β'.—Ἕλληνες ποιηταί. Κάλβος —Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Σικάγον. Ἡμερολόγιον Ἑλληνίδος ταξειδιώτιδος. — Καλλιτεχνικαὶ ἑσπερίδες.

ΑΡΙΘ. 345.

Ἐπετηρὶς μνημοσύνου. Μόσχα Τζαβέλλα. — Σύγχρονοι Ἕλληνες ποιηταί. Κάλβος Γ'. — Ἡ ζωὴ διὰ τὴν πατρίδα, ἡ τιμὴ δι' ἐμέ.— Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Σικάγον. Ἡμερολόγιον Ἑλληνίδος ταξειδιώτιδος Λ'.—Ἡ 25η Μαρτίου.—Μουσικαὶ ἐντυπώσεις. — Ἀνάγνωσμα. — Γυναικεῖος Κόσμος.

ΑΡΙΘ. 346.

Ὁ «Παρνασσὸς» ὑπὲρ τῆς μορφώσεως τῶν Γυναικῶν.—Σύγχρονο Ἕλληνες ποιηταί. Τερτσέτης.—Ὑγιεινὴ καὶ καλλονὴ τῆς γυναικός —Ἐφευρέσεις καὶ ἐπινοήσεις γυναικῶν.—Στὸ Λεύκωμά σου.—Μουσικαὶ ἐντυπώσεις.—Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Σικάγον. Ἡμερολόγιον Ἑλληνίδος ταξειδιώτιδος ΛΒ'.—Γυναικεῖος κόσμος. — Ἐξετάσεις Κυριακοῦ Σχολείου.—Παιδικὴ φιλανθρωπία.

ΑΡΙΘ. 347.

Τὸ μορφωτήριον τῶν θυγατέρων τοῦ Λαοῦ. Ἐπιστολὴ μαθητριῶν Χῶλ.—Σύγχρονοι Ἕλληνες ποιηταί. Ἰούλιος Τυπάλδος. — Μελέτη ἐπὶ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως τῆς Γυναικός —Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Σικάγον. Ἡμερολόγιον Ἑλληνίδος ταξειδιώτιδος ΛΒ'. —Ὑγιεινὴ καὶ καλλονὴ τῆς Γυναικός.—Καλλιτεχνία.—Δῶρα διὰ τὰς ἐξετάσεις τῶν μαθητριῶν τοῦ Κυριακοῦ Σχολείου.

ΑΡΙΘ. 348.

Χριστὸς Ἀνέστη —Αἱ καταστροφαὶ τῶν σεισμῶν. Ἐπίκλησις πρὸς τὰς Ἑλληνίδας.—Σύγχρονοι Ἕλληνες ποιηταί. Λασκαράτος.—Τί γίνεται εἰς τὸ Κυριακὸν Σχολεῖον.— Μελέτη ἐπὶ τῶν δικαιωμάτων τῆς Γυναικός.—Πρὸς τὰς νέας μητέρας.—Ἐξετάσεις Κυριακοῦ Σχολείου.

ΑΡΙΘ 349.

Ἐπωφελεῖς νεωτερισμοί.—Σύγχρονοι Ἕλληνες ποιηταί.— Μελέτη ἐπὶ τῶν Γυναικείων Δικαιωμάτων. —Ἐκδρομὴ εἰς Ὀλυμπίαν.

ΑΡΙΘ. 350.

Αἱ Ἑλληνίδες ὑπὲρ τῶν σεισμοπλήκτων. — Σύγχρονοι Ἕλληνες ποιηταί. Σχολὴ Κ)πόλεως —Ἡ κ. Ἰσαβέλλα Βοζελὼ ἱπότης τῆς Λεγεῶνος τῆς τιμῆς.—Ἐκδρομὴ εἰς Ὀλυμπίαν Β'. — Ἡ θρησκεία, τὰ σχολεῖα καὶ ἱεροκήρυκες. —Ἡ δεκαετηρὶς τοῦ «Ρωμηοῦ». — Τὸ Ἄσυλον τῶν Ἀνιάτων.

ΑΡΙΘ. 351.

Θέσιν διὰ τοὺς ἄνδρας.—Σύγχρονοι Ἕλληνες ποιηταί. Ρίζος Νερουλός.—Ἡ Μεγάλη Παρασκευὴ πέραν τῆς Ἑλλάδος.—Καὶ ἄλλαι εὐεργετικαὶ μαθήτριαι. — Ἐκδρομὴ εἰς Ὀλυμπίαν. — Ἡ δεσποινὶς Καλλισπέρη ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως. — Ἀπομνημονεύματα Ραγκαβῆ. —Αἱ θεωρίαι τοῦ κ. Λυκόρτα.—Ἀνάγνωσμα Λαμπρίδου.—Ἡ Ἑλληνικὴ ἀτμοπλοΐα — Συναυλία τοῦ Ὁμίλου τῶν Φιλομούσων ὑπὲρ τῶν σεισμοπλήκτων.—Κρητικοὶ γάμοι.

ΑΡΙΘ. 352.

Θέσιν διὰ τοὺς ἄνδρας Β'.—Σύγχρονοι Ἕλληνες ποιηταί. Χρηστόπουλος.—Αἱ ἐν Ρουμανίᾳ Ἑλληνίδες.—Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Σικάγον. Ἡμερολόγιον Ἑλληνίδος ταξειδιώτιδος.—Μνημόσυνον ἑνὸς ποιητοῦ. —Ὑγιεινὴ τῆς καλλονῆς.—Αἱ Ἑλληνίδες ὑπὲρ τῶν σεισμοπλήκτων. — Εἰκοσιπενταετηρὶς τοῦ γραμματέως τοῦ Συλλόγου «Παρνασσοῦ».— Τὰ Φάληρα —Ἡ συναυλία τῆς Φιλαρμονικῆς.

ΑΡΙΘ. 353.

Αἱ γυναῖκες τῆς Γαλλίας ὑπὲρ τῶν σεισμοπλήκτων. — Σύγχρονοι Ἕλληνες ποιηταί. Ἠλίας Τανταλίδης.—Τὰ ὄνειρα.— Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Σικάγον. Ἡμερολόγιον Ἑλληνίδος ταξειδιώτιδος. — Κακαὶ ἕξεις. Βλασφημίαι —Ἡ σιγὴ (ποίημα).—Παιδικὸν δελτίον.—Ἡ Φράουλα.

ΑΡΙΘ. 354.

Τὸ Νέον Πνεῦμα.—Σύγχρονοι Ἕλληνες ποιηταί.—Γυναικεία δρᾶσις ἐν Ἀγγλίᾳ —Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Σικάγον. Ἡμερολόγιον Ἑλληνίδος ταξειδιώτιδος.—Ἡ ἑορτὴ τῶν κυριῶν ὑπὲρ τῶν σεισμοπλήκτων Ὑγιεινὴ καὶ καλλονὴ τῆς γυναικός.

ΑΡΙΘ. 355.

Τὰ θύματα τῆς ἐποχῆς.—Σύγχρονοι Ἕλληνες ποιηταί. Ἀλέξανδρος Σοῦτσος.—Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Σικάγον. Ἡμερολόγιον Ἑλληνίδος ταξειδιώτιδος. — Ὑγιεινὴ καὶ καλλονὴ τῆς γυναικός. Πρόσωπον Δ'.—Ἐγὼ διαβάζω γαλλικά.—Ὁ σιδηροῦς ἀρχιναγκελλάριος καὶ αἱ γυναῖκες.—Ἀπὸ Μασσαλίας εἰς Πειραιᾶ. — Ἐξετάσεις.—Ὑπὲρ τῶν σεισμοπλήκτων.

ΑΡΙΘ. 356.

Τὰ θύματα τῆς ἐποχῆς Β'.—Σύγχρονοι Ἕλληνες ποιηταί. —Ἀλέξανδρος Σοῦτσος. — Αἱ γυναῖκες εἰς τὸ Salon τῶν Ἠλυσίων Πεδίων.—Παυλίνα δὲ Μελών.—Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Σικάγον. Ἡμερολόγιον Ἑλληνίδος ταξειδιώτιδος.—Τὰ μαθήματα τῶν Κυριῶν τοῦ Συλλόγου «Παρνασσοῦ.» — Ἡ τελετὴ τῆς Πεντηκοστῆς ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Νικολάου.—Ἐξετάσεις.

ΑΡΙΘ. 357.

Τὰ θύματα τῆς ἐποχῆς Γ'.—Μία ἡρωΐς.—Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Σικάγον. Ἡμερολόγιον Ἑλληνίδος ταξειδιώτιδος. —Οἱ σύγχρονοι Ἕλληνες ποιηταί. Παναγιώτης Σοῦτσος.—Εἰκὼν Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου. —Ἐξετάσεις.—Οἱ κερδήσαντες ἀριθμοὶ τοῦ λαχείου τοῦ Ἡμερολογίου τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν».

ΑΡΙΘ. 358.

Τὰ θύματα τῆς ἐποχῆς Δ'.—Σύγχρονοι Ἕλληνες ποιηταί. Παναγιώτης Σοῦτσος. Ἀλέξανδρος Ραγκαβῆς.—Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Σικάγον. Ἡμερολόγιον Ἑλληνίδος ταξειδιώτιδος Μ'.—Τὸ τελευταῖον κηρίον.—Ἄλγους κραυγή. — Ὑπομονὴ α'.—Ἐξετάσεις. Παρθεναγωγεῖον Μαρίας Βελῆ.

ΑΡΙΘ. 359.

Τὰ θύματα τῆς ἐποχῆς Ε'.—Σύγχρονοι Ἕλληνες ποιηταί. Ἀλέξανδρος Ραγκαβῆς.—Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Σικάγον. Ἡμερολόγιον Ἑλληνίδος ταξειδιώτιδος ΜΑ'.—Ἐντυπώσεις.—Ἐπὶ τὸ χωρισμό της. — Φιλοσοφικαὶ σκέψεις ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν.—Τὰ ὀρφανὰ τοῦ Ἀμαλιείου. Ἐκδρομὴ εἰς Τατόϊον.—Ἀκαδημία Βιομηχανικὴ καὶ Ἐμπορική.

ΑΡΙΘ. 360.

Τὰ θύματα τῆς ἐποχῆς.—Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Σικάγον. Ἡμερολόγιον Ἑλληνίδος ταξειδιώτιδος.—Σύγχρονοι Ἕλληνες ποιηταί.— Χαιρετισμὸς παρὰ διαφόροις λαοῖς.—Ὑπομονή.—Τὰ ἄνθη τῆς φιλίας. — Γυναικεία Βιβλιοθήκη. — Φιλανθρωπικὸν ἵδρυμα εἰς ἀνάμνησιν τοῦ Καρνώ.

ΑΡΙΘ. 361.

Τὰ θύματα τῆς ἐποχῆς Ζ'.—Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Σικάγον. Ἡμερολόγιον Ἑλληνίδος ταξειδιώτιδος ΜΓ'. — Σύγχρονοι Ἕλληνες ποιηταί.—Σχολὴ Ἀθηνῶν.—Ἡ κληρονόμος.—Ἡλίου δύσις.

ΑΡΙΘ. 362.

Ἑνὸς μηνὸς ἄδεια.—Σύγχρονοι Ἕλληνες ποιηταί.— Ἐντυπώσεις σεισμοπλήκτου κυρίας.—Ἡ θεραπευτικὴ δύναμις τῆς μουσικῆς —Καὶ ἄλλη φοιτήτρια τῆς ἰατρικῆς.—Τὸ μειδίαμα καὶ τὸ δάκρυ.—Ἡ Διεθνὴς Βιβλιοθήκη.

ΑΡΙΘ. 363.

Ὁ μὴν τῆς νέας ζωῆς. — Αἱ ἐν Ρουμανίᾳ Ἑλληνίδες καὶ ὁ κ.

Λαμπρίδης.—'Απ' 'Αθηνῶν εἰς Λουτράκι. — Παρθεναγωγεῖον Χίλλ. —Γυναῖκες ἰατροί. Πριγκήπισσα περὶ νοσοκόμων. Παράδοξοι ἐκδρομαί.

ΑΡΙΘ. 364.

Ὁ πλειστηριασμὸς τῶν ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων μας.—Ὁ κ. Λαμπρίδης καὶ αἱ ἐν Ρουμανίᾳ Ἑλληνίδες Β'.—'Απ' 'Αθηνῶν εἰς Λουτράκι Β'.—Γυνὴ ἡρωΐς.—Μητέρες καὶ παιδιά.— Γυναικεῖος κόσμος.

ΑΡΙΘ. 365.

Τὰ καθήκοντα τῆς γυναικὸς πρὸς τὴν Πατρίδα.— Αἱ γυναῖκες καθηγήτριαι.—Σύγχρονοι Ἕλληνες ποιηταί.—Εἰς Λουτράκι.—Τὰ ἀρώματα.—Μητέρες καὶ παιδία.— Μαθήματα δι' ἀλληλογραφίας. — Αἱ Γυναῖκες καὶ τὸ ποδήλατον.

ΑΡΙΘ. 366.

Ἡ τελευταία λέξις τοῦ λῃστρικοῦ δράματος καὶ οἱ ἠθικοὶ ὑπεύθυνοι.—Σύγχρονοι Ἕλληνες ποιηταί. — Μητρικὸν ἔνστικτον. — 'Απ' 'Αθηνῶν εἰς Σικάγον. Ἡμερολόγιον Ἑλληνίδος ταξειδιώτιδος ΜΔ'. —Ἡ ἀγάπη.—Τὸ Λουτράκι.—Ὑπὲρ τοῦ Νοσοκομείου τῶν 'Ανιάτων.

ΑΡΙΘ. 367.

Ἡ κ. de Girardin περὶ γυναικός. Χαρακτηρισμὸς τῆς γυναικός.—Σύγχρονοι Ἕλληνες ποιηταί.—Ἡ βασίλισσα 'Ελισάβετ.— 'Εν 'Ανθῶνι.—'Απ' 'Αθηνῶν εἰς Σικάγον. Ἡμερολόγιον Ἑλληνίδος ταξειδιώτιδος ΜΕ'.—Ἡ κατάργησις τῶν πτερῶν.— Γυναικεία κίνησις ἐν 'Ιαπωνίᾳ.

ΑΡΙΘ. 368.

'Αθηναϊκὴ γυναικεία βιβλιοθήκη. Γυναῖκες καὶ Βιβλία.—Σύγχρονοι Ἕλληνες ποιηταί.—Ἡ γυνὴ ἐν 'Ιαπωνίᾳ. 'Ανατροφὴ καὶ ἐκπαίδευσις τῆς 'Ιαπωνίδος. — 'Απ' 'Αθηνῶν εἰς Σικάγον. 'Ημερολόγιον Ἑλληνίδος ταξειδιώτιδος.—Σκύλλις καὶ Ὕδνα.—Πλύσις ἀσπρορρούχων.—'Εγκαίνια Γαλλικοῦ Παρθεναγωγείου.—Γυναικεῖος Κόσμος.

ΑΡΙΘ. 369.

Ἡ εὐτυχία ἐν τῇ ἀγάπῃ.—Σύγχρονοι Ἕλληνες ποιηταί.—Ἡ γυνὴ ἐν 'Ιαπωνίᾳ ὑπὸ Μοτοῦπσὴ Σεζώ. Ἡ μικρὰ ἀνθοπῶλις. — 'Απ' 'Αθηνῶν εἰς Σικάγον. Ἡμερολόγιον Ἑλληνίδος ταξειδιώτιδος.—Εὐεργετικὴ Συναυλία κυριῶν ἐν Χίῳ. 'Ανταπόκρισις.— Εὐεργετικὴ ὑπὲρ τοῦ 'Ασύλου τῶν ἐργατίδων καὶ ὑπηρετριῶν.

ΑΡΙΘ. 370.

Ὁ Τσάρος ἀπέθανε.— Σύγχρονοι Ἕλληνες ποιηταί. —«Σύλλογος Παρνασσός». Μαθήματα διὰ κυρίας.—Ἡ Γυνὴ ἐν 'Ιαπωνίᾳ.— Ἡ ἀγάπη ἐν τῇ φιλανθρωπίᾳ. Εὐεργετικὴ ἑορτή.—'Ανάμνησις (ποίημα). —'Απ' 'Αθηνῶν εἰς Σικάγον. Ἡμερολόγιον Ἑλληνίδος ταξειδιώτιδος.—Εὐεργετικὴ δρᾶσις τοῦ 'Ορφανοτροφείου Χ. Κώστα.

ΑΡΙΘ. 371.

Αἱ φιλόλογοι καὶ παιδαγωγοί μας. ἐκπατρίζονται. — Σύγχρονοι Ἕλληνες ποιηταί.—Ἡ ὑπὲρ τῶν ἀναρρωνυσόντων φιλανθρωπικὴ ἀγορά.—'Απ' 'Αθηνῶν εἰς Σικάγον. Ἡμερολόγιον Ἑλληνίδος ταξειδιώτιδος ΜΘ'.=Τὰ ἀκροαματικὰ μαθήματα τῶν Κυριῶν ἐν τῷ Συλλόγῳ «Παρνασσῷ».—Γυναικεῖος Κόσμος.

ΑΡΙΘ. 372.

Αἱ ἀριστεύσασαι φοιτήτριαι.—Σύγχρονοι Ἕλληνες ποιηταί.— Χιμαιρικὰ ὄνειρα.—Ἡ Σερεβίνα.—'Απ' 'Αθηνῶν εἰς Σικάγον. Ἡμερολόγιον Ἑλληνίδος ταξειδιώτιδος.—Καλλιτεχνία καὶ θέατρον.—'Επιστολὴ περὶ 'Ορφανοτροφείου Χ. Κώστα.

ΑΡΙΘ. 373.

Ἡ φιλανθρωπία ἑορτάζουσα.—Σύγχρονοι Ἕλληνες ποιηταί.—Τιμαὶ εἰς τὴν Μαρίαν Δεραίμ.—'Απ' 'Αθηνῶν εἰς Σικάγον. Ἡμερολόγιον Ἑλληνίδος ταξειδιώτιδος.—Ἡ ἐπιστολή.—Ὑπὲρ τῆς εὐεργετικῆς ἀγορᾶς.

ΑΡΙΘ. 374.

Κυρίαι ἐξωραΐζουσαι ναόν.—Σύγχρονοι Ἕλληνες ποιηταί. — Ἡ τῶν ἄλλων εὐτυχία.—'Απ' 'Αθηνῶν εἰς Σικάγον. Ἡμερολόγιον Ἑλληνίδος ταξειδιώτιδος.—Γυναικεῖαι ἐκλογαί. — Ἡ σύζυγος τοῦ 'Ιακώβου.—Λογοδοσία τῆς φιλανθρωπικῆς ἑορτῆς. — Εὐεργετικὴ παράστασις ὑπὲρ τοῦ 'Ασύλου τῶν 'Ανιάτων.

ΑΡΙΘ. 375.

Μία συγκινητικωτάτη ἐπέτειος.—Σύγχρονοι Ἕλληνες ποιηταί.— Τὸ 'Ηράνθεμον.—'Απ' 'Αθηνῶν εἰς Σικάγον. Ἡμερολόγιον Ἑλληνίδος ταξειδιώτιδος.—Ἡ εὐεργετικὴ ἀγορὰ τοῦ 'Ασύλου τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.—Μνημόσυνον ὑπὲρ τοῦ Τσάρου.—Γυναικεῖος κόσμος.

ΑΡΙΘ. 376.

Τί κάμνουν αἱ Ἑλληνίδες.—Σύγχρονοι Ἕλληνες ποιηταί. — 'Ηράνθεμον.—Λόγος Π. ἀρχ. Καββαδᾶ, ἐκφωνηθεὶς ἐν τῷ 'Ασύλῳ τῶν 'Εργατίδων κατὰ τὴν ἐπέτειον αὐτοῦ.— Θέατρον καὶ καλλιτεχνία.— Πρὸς τὰς συνδραμούσας ὑπὲρ τῶν σεισμοπλήκτων. — Τὸ 'Εφετεινόν μας Ἡμερολόγιον.

ΑΡΙΘ. 377.

Αἱ θιασώτιδες τοῦ κακοῦ.—Σύγχρονοι Ἕλληνες ποιηταί. — 'Επιστολὴ πρὸς μητέρα.—Μία μήτηρ.—Αἱ φωναὶ τῶν βρεφῶν.

ΑΡΙΘ 378.

Ἡ ἐκ τῶν δώρων τοῦ Νέου 'Ετους εὐχαρίστησις. Σύγχρονοι Ἕλληνες ποιηταί.—Τὸ Ἰδανικόν —'Απ' 'Αθηνῶν εἰς Σικάγον. Ἡμερολόγιον Ἑλληνίδος ταξειδιώτιδος.—'Επιστολαὶ πρὸς μητέρα.

ΑΡΙΘ. 379.

1894—1895. Τὸ νέον ἔτος καὶ τὸ παλαιόν.—Ἡ Κούκλα.—Τὸ 'Ιδανικὸν Β'.— Τὸ παιδὶ τῶν Χριστουγένων. — Ἡ ἀγορὰ τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

ΑΡΙΘ. 380.

Τὰ ἔκθετα ἐν στερήσει.—Σύγχρονοι Ἕλληνες ποιηταί.— 'Επὶ τῆς ὡραίας. —'Επιστολαὶ πρὸς μητέρα. —Ἡ ἀθανασία τῆς ψυχῆς. —Ἡ διεθνὴς Βιβλιοθήκη τῶν Κυριῶν συμπληρουμένη. — Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀγορᾶς τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

ΑΡΙΘ. 381.

'Εὰν ἦσαν γαλλικά...—Σύγχρονοι Ἕλληνες ποιηταί.—Ἡ πρώτη Ἑλληνὶς ἰατρός. Μαρία Καλαποθάκη.—'Επὶ τοῖς γάμοις των. — Τὰ Δικαιώματα τῶν Γυναικῶν ἐν τῷ Γαλλικῷ κοινοβουλίῳ. —Ἡ δύναμις τῆς ἀγάπης.—Τὰ ἐγκαίνια τοῦ 'Εθνικοῦ Γυμνασίου. — Καλλιτεχνικὴ Ἔκθεσις «Συλλόγου Φιλομούσων».— 'Εξετάσεις 'Εφηβείου.— Ἑλληνικὸς Ναὸς εἰς Τζέρμπα Τύνιδος.

ΑΡΙΘ. 382.

Μία ἐπίσκεψις εἰς τὰς γυναικείας φυλακάς. — Σύγχρονοι Ἕλληνες ποιηταί.—Διὰ τὰς διασκεδαζούσας νεάνιδας.— Πτωχὸ χαμομῆλι. — Ποίημα.—Ἡ κ. 'Ωνέ. —Ἡ Βασίλισσα εἰς τὸ Ἄσυλον τῶν 'Ανιάτων.—Δένδρον τοῦ Ὁμίλου 'Αλεξάνδρας.

ΑΡΙΘ. 383.

'Αχιλλεὺς Παράσχος.—Ἡ 'Απόκρεω καὶ οἱ παρ' ἡμῖν μεταμφιεσμοὶ Α'.—Ἡ Γενεύη.—Ρουμανικαὶ διηγήσεις. Ὁ Πυρποληθεὶς βράχος. 'Εκ τῶν τῆς Κάρμεν Σύλβας. —Ὁ θάνατος τοῦ Παράσχου. — Ποίημα τῇ δεσποινίδι. — Περὶ πνευματικῆς δυνάμεως τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν ἁρμονιῶν αὐτῆς. — Τὸ δέρμα καὶ τὸ κάλλος. — Γυναικεῖος Κόσμος.—Περὶ φυλακῶν καὶ φυλακισμένων.

ΑΡΙΘ. 384.

Ἡ 'Απόκρεω Β'.—Δέσπω Μπότση.—Γενεύη Β'.—Πρὸς τὴν 'Αφροδίτην —Ὁ πυρποληθεὶς βράχος.— Καὶ αἱ γυναῖκες ὑπὲρ τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων.—Ὅπου πταίουν οἱ ἄνδρες.— Χειμὼν καὶ ὑγεία.

ΑΡΙΘ. 385

Ἡ 'Απόκρεω ἀνὰ τὰς αἰθούσας. —Ὁ χορὸς τῶν ἑξήκοντα.—Περὶ δημοσίων ἀγώνων καὶ ἰδίᾳ περὶ 'Ολυμπιακῶν.— Γενεύη.—Ὑπὸ τὴν ἀκακίαν. — 'Εκ τοῦ ἀτμοπλοίου. — Ἡ εὐεργετικὴ παράστασις τοῦ Παρθεναγωγείου Μαρίας Βελῆ.—Ὑγιεινὴ τῆς Καλλονῆς. — Τὰ βλέφαρα καὶ αἱ βλεφαρίδες. — Ἡ παράστασις τοῦ Πρωτοτύπου Παρθεναγωγείου.

ΑΡΙΘ. 386.

Φοιτήτρια στασιάζουσα.—Ἡ Χάϊδω —Αἱ γυναῖκες εἰς τοὺς 'Ολυμπιακοὺς ἀγῶνας —Ἡ εὐτυχία.—Ἡ δύναμις τῆς θρησκείας.—Τὸ χρυσάνθεμον.—Τὸ ρόδον σου.—'Εορτὴ ὑπὲρ τοῦ Κυριακοῦ Σχολείου.

ΑΡΙΘ. 387.

Τί ἐννοοῦμεν γυναικείαν χειραφέτησιν.— Μαρία Πετρεττίνη. —Ἡ γέννησις τοῦ ἀνθρώπου.—Διεθνὲς Ἄσυλον παιδαγωγῶν καὶ διδασκαλισσῶν.—Ἡ εὐτυχία Β' (ἐκ τοῦ Λέοντος Τολστόη).—Οἱ 'Ολυμπιακοὶ ἀγῶνες Γ'.—Ἡ εὐεργετικὴ δρᾶσις τῆς Βιοτεχνικῆς Ἑταιρίας.

ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΔΕΣ ΤΗΣ "ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ,, ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1894

Σαπφὼ Λεοντιάς.—'Αλεξάνδρα Παπαδοπούλου.—Σωτηρία 'Αλιμπέρτη.—Εἰρήνη Οἰκονομίδου.—Φλωρεντία Φουντουκλῆ.—Καλλιόπη Κινδύνη.— Εὐφρασία Κετσέα. — Κρυσταλλία Χρυσοβέργη. — Ξανθίππη Καλοστύπη.—Παρνασία Παλαμήδου.—Μαρία Ρούση. — Ζωὴ Κοντογεωργίου.—'Ανθὴ Χ. Βασιλειάδου.—Βασιλικὴ Κυριακίδου. — Μαρία Πίπιζα.— Τούλα Κόκκαλη. — Αἰκατερίνη Δραμηλαράκη. — Ὄλγα Κούζη.—Παναγιώτα Λιούρδη.—Φορμόζα Κοέν.— Αἰκατερίνη 'Αλεξάνδρου.—Μαριάνθη Βάληνδα.—Κοραλία Ρουσέλη. — Κασσάνδρα Βιτιάδου.—Εὐτυχία Μονέν.—'Ελένη 'Ανδριοπούλου.—Δέσποινα Μιχαλοπούλου. — Ματθίλδη Συνοδινοῦ. — 'Ασπασία Σκορδέλη. — Μάρφα Ζημνοπούλου.—Μαρία Δὲλμ (ἰατρός). — Ἄννα Παπαγιαννάκη.—Μαρία Φιλιππίδου.—Mary Duwal —Ἄννα Σερουΐου.— Μαρία Α. Κωστοπούλου.—'Ιωάννα Βασιλείου.—Κορνιλλία Α. Πρεβεζιώτου.—Δόμνα Θωμᾶ.—Μαρία Δελφοῦ —Σοφία Δούκα. — Μαρία 'Οθωναίου.— Μαρία Τριανταφύλλου. — Καλλιρρόη Παρρὲν διευθύντρια καὶ ἀρχισυντάκτις.